

NR. 3 / SEPTEMBER 2007

magasinet

30 Han lukkede og slukkede i Irak

11 Kursisterne er i centrum

26 Tåregas og skarpe skud

33 Æressabler til marinere

VÆLG EN UDDANNELSE

der er et springbræt eller et ståsted for livet

SØG NU

Bestil bogen på forsvaretsuddannelser.dk eller SMS "Forsvaret1" til 1277.

Bestil "Hvad kan du blive i Forsvaret" og læs om dine mange muligheder

Hvad skal jeg være? Hvad kan jeg blive? Hvordan er mine jobmuligheder bagefter? Spørgsmålene trænger sig på, når du skal vælge uddannelse. "Hvad kan du blive i Forsvaret", har ikke svarene på det hele, men den kan hjælpe dig med at blive mere afklaret.

Bogen fortæller om uddannelsesmulighederne inden for Forsvaret og viser, at Forsvaret rummer masser af studievalg og karrierespæktiver - både i og uden for Forsvaret.

Forsvaret er nemlig en af landets største arbejdspladser og samtidigt et unikt, spændende og meget alsidigt uddannelsessted, hvor du kan uddanne dig på alle niveauer.

Forsvaret er altså en overvejelse værd, uanset om du er teoretisk funderet, praktiker, teknisk interesseret, internationalt orienteret, brænder for idræt og outdoor eller har ambitioner om at blive leder. Og så har vi slet ikke nævnt, at du får løn under uddannelse og er sikret et job bagefter.

Foto: René Hollmann

HJV magasinet

Nr. 3/2007

Ansvarshavende redaktør:

Vibeke Bagge (DJ).
Tlf. 33 47 93 96
e-mail: hjvblad-ch@hvj.dk

Journalist: Jakob Eberhardt (DJ). Tlf. 33 47 93 07
e-mail: hjk-pra3@hvj.dk

Sekretær: Joan Schack
Tlf. 33 47 93 95
e-mail: hjvbl@hvj.dk

Annoncer:
Benght Brodersen.
Tlf. 22 81 00 77
e-mail: engbro@parknet.dk

Abonnement

– adresseændring:
For ikke medlemmer skal ændringer meddeles sekretær Joan Schack. For medlemmer sker det automatisk.

Artikler må gerne citeres inden for citatreglerne, når det sker med tydelig angivelse af "HJV magasinet" som kilde samt udgivelsesnummer.

HJV magasinet udkommer fire gange årligt. Oplag 56.400.

Design & tryk: Datagraf

ISSN: 1902-3391

Adresse:

Hjemmeværnskommandoen,
Presseafdelingen, Kastellet 82,
2100 København Ø

HJV magasinet nr. 4/2007
udkommer 14. december 2007.

Forsidefoto: Axel Søgaard

↑ Kursisterne er i centrum

På Hjemmeværnsskolen er et af de nyeste principper, at undervisningen skal tage udgangspunkt i kursisternes forudsætninger, og i hvordan de bedst lærer. Det var tydeligt under det reviderede Alment Befalingsmandskursus i august.

Foto: Ole Fris

↑ Appetit på uddannelse

Nysgerrigheden og lysten til at lære bobler hos Stella Dølling. Det har sat sit præg på karrieren i hjemmeværnet, der stort set ikke har stået på pause siden hendes entré i 1995.

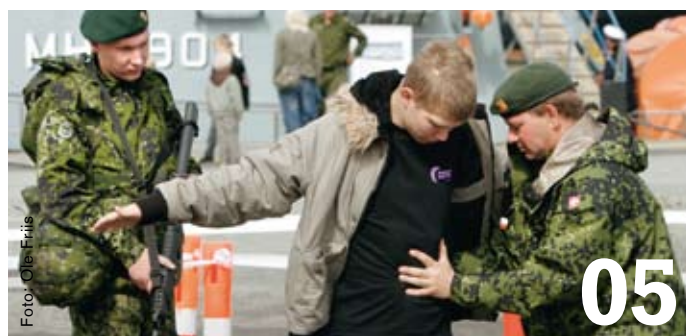

Foto: Ole Fris

↑ Taget i adgangskontrol

Der hjalp ingen kære mor og gode forklaringer, da en bilist og hans passager blev visiteret i forbindelse med en demonstration af adgangskontrol under hjemmeværnets event i Esbjerg.

Kvalitetsproduktion

Murens fald for snart 18 år siden ændrede den hidtidige verdensorden drastisk. Gamle fjender forsvandt med ét, men til gengæld er nye trusler dukket op.

Forandringerne siden den Kolde Krigs afslutning har i høj grad også stillet nye krav til hjemmeværnet, som har fået mere varierede opgaver end tidligere. Det har samtidigt haft betydning for uddannelserne i hjemmeværnet og skærpet uddannelseskravene til den enkelte hjemmeværns-soldat.

Som Hjemmeværnsskolens chef, oberst Jørn M. Sørensen, siger i en af nærværende magasins artikler, så er uddannelsen af hjemmeværnssoldater siden Den Kolde Krig gået fra "masseproduktion til kvalitetsproduktion".

Hjemmeværnet kan kun løse sine mange forskellige opgaver, fordi hjemmeværnssoldaterne er alsidigt og godt uddannede, og en solid uddannelse øger desuden respekten og tilliden i befolkningen.

Da uddannelse er så vigtig en del af hjemmeværnet efter Den Kolde Krig, har vi i dette nummer valgt at fokusere på netop dette tema.

Vibeke Bagge, redaktør

Indhold

- 02 Leder
- 16 Interview med skolechefen
- 22 Revideret uddannelse for sygehjælpere
- 35 Hædret med æressabler
- 36 Nijmegen-marchen
- 40 Sommerskoler
- 43 Interforce
- 44 Regional føringsstruktur
- 45 Landet rundt
- 48 Boganmeldelser
- 50 Konkurrence

Værn mod terror og andre ulykker

Jan S. Norgaard

Chef for Hjemmeværnet

Det har været en god begyndelse.

Hjemmeværnets kampagne under sloganet "Dækker, når det gælder" havde premiere på Bornholm i august. På nuværende tidspunkt er der gennemført events og møder i næsten halvdelen af de 23 kampagne-byer over hele landet.

Vi kan konstatere, at der har været fin interesse for de første weekend-arrangementer med udstillinger og demonstrationer af, hvad hjemmeværnet kan. Det samme er tilfældet med VIP-møderne for en indbudt kreds af kommunalpolitikere, erhvervsfolk og andre vigtige samarbejdspartnere.

Hjemmeværnet er et vigtigt element i landets beredskab mod terror og andre ulykker.

Det er det hovedbudskab, som hjemmeværnets ledelse i samarbejde med tidligere operativ chef for Politiets Efterretningstjeneste (PET), Hans Jørgen Bonnichsen, formidler til en bred kreds af beslutningstagere i de 23 byer.

Det er vores klare indtryk, at deltagerne i VIP-møderne sætter pris på Bonnichsens gennemgang af de nye sikkerhedspolitiske udfordringer, som både Danmark og andre demokratiske lande kæmper med i disse år, og hjemmeværnets orientering om, hvordan vi kan bidrage til robustheden i totalforsvaret.

En af Bonnichsens mange pointer er, at et stærkt og velforberedt beredskab samt en årvågen og besindig befolkning er det stærkeste værn mod den internationale terrorisme. Her er mange andre lande misundelige på de muligheder, Danmark har.

Det er her hjemmeværnet kommer ind i billedet.

Forsvaret, politiet, kommunerne og andre myndigheder i beredskabet er ikke mandskabsmæssigt gearret til at klare hvilken som helst situation. Skulle "det utænkelige" ske – at Danmark bliver ramt af et terrorangreb – har samfundet i hjemmeværnets frivillige soldater en ressource, der er til stede i hele landet, og som med kort varsel kan indsættes for at hjælpe de øvrige aktører i beredskabet med at håndtere situationen.

Det er med til at skabe tillid i befolkningen, at man kender manden eller kvinden i hjemmeværnets uniform som "Peter fra kommunen" eller "Lisbeth fra sygehuset".

Som Bonnichsen også understreger, så er det vigtigt engang imellem at tænke "det utænkelige" for at kunne forebygge og i værste fald håndtere et terrorangreb, så det ikke får ødelæggende virkninger for samfundet.

Selv om vi lever i et fredeligt og frit samfund, skal man ikke være naiv og tro, at den slags kun rammer andre nationer. Terrorens uvæsen er netop, at den slår til, når man mindst venter det.

I en sådan situation vil der være brug for velorganiserede enheder, der kan bruges til sikkerheds- og bevogtningsopgaver til lands, til vands og i luften. Hjemmeværnets soldater er uddannet til både de skarpe og bløde opgaver og kan tackle situationen med såvel den fremstrakte hånd som den knyttede næve, som Bonnichsen formulerer det.

Nu handler vores kampagne ikke kun om risikoen for et terrorangreb, og hvordan vi i givet fald skal håndtere det. Det drejer sig også om at få formidlet budskabet om, hvordan hjemmeværnet kan bistå det civile beredskab i tilfælde af andre ulykker og katastrofer – hvad enten det er oversvømmelser, olieforurening eller lignende.

Selv om hjemmeværnet – efter alle de forandringer, der er gennemført i henhold til forsvarsforliget – nyder anseelse og tillid i befolkningen, er der løbende behov for at synliggøre den nye rolle, vi har fået i samfundet.

Der er næppe tvivl om, at både events og VIP-møder åbner manges øjne for den ressource, hjemmeværnet udgør i kritiske situationer.

Kampen for at "forny folkekontrakten" mellem hjemmeværnet og befolkningen er kommet godt i gang. Vores opfordring skal være: Alle mand af hus og forsæt god fight.

Hjemmeværnsledelsen

Ulrik Kragh (MF)

Kommitteret for Hjemmeværnet

I kan ikke bare skyde bilen i stykker

AF JAKOB EBERHARDT
FOTOS: OLE FRIIS

Der var både dramatik i havnen og idyl på torvet, da event i Esbjerg løb af stablen i slutningen af august.

"I kan ikke bare skyde bilen i stykker, prøv nu at se alle de huller, hvem skal betale for det?" snerrer chaufføren, som bliver bedt om at lukke bilen op.

Kort forinden har en let maskingevær-skytte sendt en salve af sted mod bilen for at standse den. Chaufføren er nu tydeligt ophidset, og hjemmeværnssoldaterne har nok at gøre med at dysse ham ned. "Det er afspærret om-

råde," forklarer de, men chaufføren er svær at tale til ro.

"Jeg har mine rettigheder, og jeg skulle bare ned at fiske, hvem kan man klage til?" spørger han.

Hjemmeværnssoldaterne undersøger bilen og visiterer både chaufføren og hans passager, som viser sig ikke at have helt rent mel i posen – bilisten skjuler både en bombe og en pistol.

Det meget livagtige scenarium på havnen, hvor hjemmeværnet mødte en genstridig chauffør som led i demonstration af visitering af køretøj og personer

VOXPOP

Hvad synes esbjergenserne?

Allan Nielsen, 34 år, smed, ved den pansrede mandskabsvogn på torvet: Vi kom tilfældigt forbi arrangementet, og drengene har trukket os hen til det, men nu tager vi hele turen rundt på torvet. Det er fint, at hjemmeværnet gør opmærksom på sig selv. Det er nødvendigt for alle organisationer.

Brian Frahm, 39 år, klargøringsmand ved adgangskontrollen på havnen: Det er lidt tilfældigt, at vi besøger eventen. Min kone ringede hjem oppe fra torvet og fortalte om det. Jeg kender kun lidt til hjemmeværnet, men forventer at arrangementet kan forøge min viden. Det er dog meget for børnenes skyld, at vi er taget herved, selvom noget af materiellet også har min interesse. Det er en god idé at afholde eventen, for så kan folk se, hvad hjemmeværnet går ud på og stille spørgsmål om det.

Dorte Skovsø, 45 år, bioanalytiker, om bord på marinehjemmевærnsfartøjet 904 Lyø: Det er et spændende arrangement og godt, at hjemmевærnet laver det, for det viser alle de afdelinger, det omfatter. Mit kendskab til hjemmевærnet er allerede blevet forøget, for eksempel overraskede telehjemmевærnets eksistens mig.

Kort før eventens start iklædes eventtårnet de fem bannere, der informerer om hjemmевærnets forskellige værn.

Heldigvis er der kun tale om attrapper og løse skud, der indgår i en demonstration af en adgangskontrol med en meget livagtig visitering af bil og personer.

Det er 25. august, klokken er 13, og vi befinder os på havnekajen i Esbjerg, hvor en del af hjemmeværnets event foregår. Fra torvet i byen kan publikum blive transporteret til havnen i en piranha (pansret mandskabsvogn), og der er bestemt ikke tale om ren paradekørsel. Vognen får lov at vise, hvilke forhindringer den er bygget til at forcere, da den blandt andet tager turen op over en lille skrænt på havnen. Efter rysteturen kan passagerne ud over adgangskontrollen også besøge marinehjemmeværnsfartøjet 904 Lyø, som er åbent for publikum.

Fra torvet kan esbjergenserne desuden blive kørt til Esbjerg lufthavn, hvor der er udstillet et nylejet Cessna fly, som indgår i flyverhjemmeværnets flyvende deling.

For store og små

Udgangspunktet for eventen i Esbjerg er byens torv, og her er arrangementet blevet skudt i gang tre timer tidligere.

"Velkommen til hjemmeværnet på torvet," gjalder en speakerstemme ud over den hyggelige gamle plads i Esbjerg, hvorefter stemmen introducerer de forskellige indslag og aktiviteter. Samtidig står den fungerende chef for Flyverhjemmeværnseskadrille 281, løjtnant Ulrich Schack, ved den lille helikopter, hvor han med stor ildhu forsøger at "lokke" folk fra gågaden hen til arrangementet.

Efterhånden siver flere og flere mennesker ind over torvet. Især børnene har held til at "tvinge"

deres forældre ind på pladsen, hvor specielt helikopteren er et hit. Her kan de besøgende iføre sig en hjelm og prøve at sidde i cockpittet.

Også "Tut RT621" er populær, så meget at der efterhånden har dannet sig en mindre kø til det lille topersoners legetøjsfly. Det er bygget af en kasseret udvendig brændstoftank fra en Starfighter, og det bliver trukket hen over torvet af en minitraktor. Og mens Tut "letter" og "lander", er hjemmeværnssoldater i den nærmeste pavillon travlt beskæftiget med at behandle de fotos, som hjemmeværnet tager fra de to aktiviteter, og som børnene kan få med hjem.

Et ord er et ord

"Herovre er et ord et ord, folk er trofaste, og de bakker op, når først de har meldt sig til et arrangement," siger chefen for Hærhjemmeværnsdistrikt Sydvestjylland, major John Flarup, da han viser HJV magasinets reporter rundt på torvet i Esbjerg og skal forklare grunden til hjemmeværnssoldaternes store opbakning til eventen i byen.

På pladsen er der opstillet informationsstande, pavilloner og forskelligt udstyr, der skal afspejle hjemmeværnets mangfoldighed. Publikum kan blandt andet studere en sanitetstrailer, en pansret mandskabsvogn (PMV), en tele- og elvogn, en helikopter og en politibil.

Det huer sikkert ikke Europas svigerfar, Christian 9., der fra sin hest midt på torvet skuer ud over aktiviteterne. Den gamle kongestatue har i dag fået hård konkurrence i kampen om esbjergensernes opmærksomhed. Og ikke nok med det. Eventens vartegn – Eventtårnet – hæver sig næsten seks meter over jorden og truer statuens

FAKTA

Hærhjemmeværnsdistrikt Sydvestjylland vurderer, at der var cirka 300 besøgende til eventen i Esbjerg 25. august.

Otte besøgende udfyldte en af de omdelte informationsfoldere med henblik på at modtage oplysninger om optagelse hjemmeværnet.

Antallet af deltagere fra hjemmeværnet til eventen 25. august i Esbjerg var i alt 118 mænd og kvinder fra følgende enheder:

Flyverhjemmeværnseskadrille 281
Flyverhjemmeværnseskadrille 282
Marinehjemmeværnsflotille 131
Telekompagni Syd fra virksomhedshjemmeværnet
Hærhjemmeværnsdistrikt Sydvestjylland.

← På havnen var der demonstration af let maskingevær i forbindelse med bevogtning og adgangskontrol.

stilling som den højeste genstand på torvet.

Klokken 14.30 kan Christian 9. dog ånde lettet op. Som afslutning på arrangementet samles lederne af de enkelte værn til en evaluering af dagen sammen med kaptajn Thor Helgesen fra Hærhjemmeværnsdistrikt Sydvestjylland. Han har været projektleder for gennemførelsen af eventen

i Esbjerg, og konklusionen på evalueringen er klar og entydig: "Det har været en rigtig god dag, hvor de besøgende har været meget positive, og hvor samarbejdet mellem værnene har fungeret utrolig godt," opsummerer kaptajnen, mens hjemmewærnet pakker ned og igen overlader torvet til Christian 9.

En tur i Forsvarets nye pansrede mandskabsvogn – piranhaen – er de færreste beskåret, men i Esbjerg blev køretøjet brugt til at køre gæster fra torvet til havnen og retur.

I Esbjerg lufthavn fortæller korporal Bent Petersen fra Flyverhjemmeværnseskadrille 282 om det lejede Cessna fly til den flyvende deling.

AF JØRGEN JENSEN
FOTOS: RENÉ HOLLMANN

Vi er klar, hvis det værste skulle ske

Terroreksperter Hans Jørgen Bonnichsen og hjemmeværnets ledelse om nye sikkerhedspolitiske udfordringer og det danske beredskab.

"Hvis der kommer et terrorangreb på Nørreport Station i København på fredag – eller her midt i Esbjerg – er vi så klar til at håndtere det?"

"Ja!"

Svaret fra Hans Jørgen Bonnichsen, tidligere operativ chef i Politiets Efterretningstjeneste (PET), kommer uden vaklen.

Hvis det værst tænkelige skulle ske, har Danmark et beredskab, der er forberedt. Aktørerne i beredskabet har under politiets ledelse gennemført realistiske øvelser. Belært af erfaringer fra udlandet – blandt andet Madrid og London – ved de, hvordan der skal sættes ind for at afbøde virkningerne af et terrorangreb og undgå panik.

Ordvekslingen finder sted på "Tobakken" i Esbjerg – tidligere tobaksfabrik, nu kulturhus - der en sensommer eftermiddag er rammen om hjemmeværnsdistrikt Sydvestjyllands møde for kommunalpolitikere, erhvervsfolk, politiet og andre aktører i beredskabet. Her blottægger Hans Jørgen Bonnichsen den nye sikkerhedspolitiske situation i en usikker verden.

Hjemmeværnets rolle i totalforsvaret er på dagsordenen. Den Kommitterede for Hjemmeværnet, folketingsmedlem Ulrik Kragh, og Chefen for Hjemmeværnet, generalmajor Jan S. Norgaard, følger op på Bonnichsens analyse. De specielle kompetencer i det lokale hjemmeværnsdistrikt bliver belyst af distriktschefen, major John Flarup.

Terror og andre ulykker

Det handler ikke om terror det hele. Selv om ingen af de halvt hundrede deltagere er i tvivl om, at også Danmark kan blive ramt af ekstremistiske kræfter, og at det er vigtigt at være forberedt på det værste, så handler mødet lige så meget om, hvad hjemmeværnet kan tilbyde på andre områder – for eksempel i tilfælde af natur- og miljøkatastrofer.

Spørgsmål om beredskabets robusthed optager ikke kun sindene her i Esbjerg. Det gør det også ugen før i Svendborg, to dage tidligere i Haderslev og dagen før i Vejle, hvor hjemmeværnsdistrikterne Sydlyn, Sydvestjylland og Vejle hver samler et halvt

Den Kommitterede for Hjemmeværnet, folketingsmedlem Ulrik Kragh, forklarer det nye hjemmeværns mission.

hundrede beslutningstagere til den aktuelle orientering om sikkerhedspolitikken og hjemmeværnets nye rolle i samfundet.

Terrortrusler i dansk perspektiv

Bonnichsen taler på ingen måde terrortruslen op, men sætter den i dansk perspektiv efter de voldsomme begivenheder den 11. september 2001 i USA og senere i Madrid i 2004 og London i 2005.

Trusselsbilledet er dynamisk – det ændrer sig både i rum og fremgangsmåde – og uforudsigeligheden er stor. Den typiske terrorist findes ikke. London i 2005 og senest sommerens mislykkede terroranslag i London og Glasgow viser, at selv velintegreerede og højtuddannede mennesker erparate til at ofre deres eget liv for at skabe panik og frygt. Had, hævn og hæder knyttet til en ideologisk tændsats skaber og udløser destruktiv energi.

Fornuften må aldrig bliver terrorens første offer, understreger han og lægger ikke skjul på, at videoovervågning kan give falsk tryghed, og at "væskeshysteriet" i lufthavnene er irriterende. Vi skal passe på vore demokratiske værdier.

Hans pointe er at skærpe bevidstheden om udfordringerne for beredskabet – ikke at skabe tvivl om mulighederne for at håndtere dem. Et stærkt beredskab som det danske giver ikke alene robusthed, men også tillid hos borgerne til, at vi kan klare situationer af den værst tænkelige art.

Han peger på, at det humane potentiale i Danmark er langt vigtigere end lovgivning, overvågningskameraer og sikkerhedsteknologi. Hjemmeværnet har i talrige situationer – blandt andet under præsident George Bush' besøg – demonstreret både sine skarpe og bløde kompetencer. Det er unikt, at Danmark i hjemmeværnets frivillige soldater har enheder, der kan sættes ind med kort

varsel. Det giver for eksempel politiet mulighed for at koncentrere sig om efterforskningen. Derfor er hjemmeværnet så vigtigt for det samlede beredskab.

Gensidig gevinst

Med udgangspunkt i de seneste forsvarsforlig er hjemmeværnet reorganiseret og har fået mange nye opgaver.

Forsvaret, politiet, beredskabet, kommunerne og virksomhederne er alle hjemmeværnets arbejdsgivere. De rekvirerer assistance, når det almindelige beredskab ikke slår til. Især politiet benytter sig af denne ressource, men også hæren, søværnet og det civile beredskab gør det i stigende omfang, forklarer Ulrik Kragh og Jan S. Norgaard.

I Svendborg, Haderslev, Vejle og Esbjerg sætter distriktscheferne tørre tal på de mange indsatser. Gevinsten er gensidig – for hjemmeværnets arbejdsgivere, der altid ved, at der er ekstra hjælp at hente, og for hjemmeværnets soldater, der får værdifuld træning og synlighed.

Hjemmeværnsledelsens gennemgang kommer som noget af en aha-oplevelse for en del af deltagerne. Tænk, kan hjemmeværnet også bidrage til det! Hvilket passer både Kragh og Norgaard fint. Vi er til for at blive brugt. Det bliver vi også i stort omfang, men det er fint, at endnu flere får øjnene op for det, pointerer de.

Hjemmeværnets landsdækkende offensiv fortsætter helt til november. På det tidspunkt vil 23 byer have oplevet hjemmeværnets udstillinger – og stribevis af kommunalpolitikere, erhvervsledere og samarbejdspartnere har fået et bedre kendskab til hjemmeværnets "værktøjskasse", og hvad den kan bruges til.

← Et udsnit af et halvt hundrede tilhørere til hjemmeværnets arrangement på "Tobakken" i Esbjerg.

→
Chefen for Hjemmeværnet, generalmajor Jan S. Norgaard, veksler ord med Hans Jørgen Bonnichsen.

AF JAKOB EBERHARDT
FOTOS: RENÉ HOLLMANN

Kursisterne er i centrum

Det er den pædagogik Hjemmeværnsskolen underviser efter, og det skinnede tydeligt igennem, da Alment Befalingsmandskursus modul 1 blev gennemført i begyndelsen af august.

Fredagens teoretiske undervisning blev næste dag omsat til praksis på skydebanen.

...med efterfølgende evaluering.

"Det kan godt være, at I synes, at vi befinder os langt ude på landet, men faktisk er vi midt i Danmark, nemlig lige midt imellem Christiansborg og Gorm-feltet."

Stedet er auditoriet på Hjemmeværnsskolen i Nymindegab, anledningen er starten på Alment Befalingsmandskursus (ABK) modul 1 i begyndelsen af august, og ordene er major Jane Sahl Kochs. Hun er chef for Driftssektionen på Hjemmeværnsskolen og har netop budt 49 kursister fra hele landet velkommen til kurset, som med tiden skal uddanne dem til gruppeførere.

Og selvom de fleste af kursisterne nok ikke opfatter det vestligste Jylland som Danmarks navle, så er Nymindegab til gengæld et helt centralt sted for undervisningen i hjemmeværnet. Det er blandt andet her, de nyeste undervisningsprincipper bliver udviklet og ført ud i livet. Et af de nyeste principper er, at undervisningen skal tage udgangspunkt i kursisters forudsætninger, og i hvordan de bedst lærer.

"Tankpasseren" er yt

"ABK har fået en ansigtsløftning og en ny form, som ikke er prøvet før," afslører chefen for Hjemmeværnsskolens Udviklingssektion, major Anders Secher over for de fremmødte kursister. De er de første deltagere på det både indholdsmæssigt og pædagogisk reviderede kursus.

Inden for de senere år har Hjemmeværnsskolen blandt andet gjort op med den traditionelle lærertype, som står ved tavlen og "fylder" viden på eleverne, den såkaldte "tankpasser-undervisning". Denne undervisning er for ensidig, blandt andet fordi den foregiver, at

elever er en ensartet gruppe, som automatisk vil tilegne sig stoffet, så snart læreren har gennemgået det ved tavlen.

På Hjemmeværnsskolen mener man derimod, at kursisterne, deres erfaringer og forudsætninger er forskellige, og at to kursister derfor ikke lærer det samme, selvom de bliver udsat for den samme oplevelse.

I sidste ende er det eleverne selv, der "konstruerer" det, de lærer – ikke læreren. Det skyldes, at kursister bearbejder indtryk og oplevelser forskelligt, blandt andet fordi deres læringsstil og forhåndsviden ikke er ens. Derfor er det vigtigt, at læreren kan "ramme" kursistens foretrukne læringsstil, det vil sige den måde, han eller hun bedst lærer på.

"Nogle kursister vil gerne have, at læreren kan give svar på spørgsmål, andre at læreren skal hjælpe kursisten til selv at finde svaret. Nogle kursister lærer bedst ved at arbejde fysisk med tingene, mens andre skal læse om det eller se billeder," beretter kaptajn Esben V. Petersen til HJV magasinet nogle timer inden kursets start. Han er ansat i Hjemmeværnsskolens Udviklingssektion og har været med til at udvikle kurset.

For kursisters skyld

For at afdække hvordan kursisterne bedst lærer, har de før kurset modtaget et spørgeskema, der skal afdække deres læringsstil. Skolen har derefter brugt besvarelsene til at danne grupperne, så kursisterne i en gruppe ligner hinanden læringsmæssigt.

"Vi er her for kursisters skyld," siger Esben V. Petersen om skolens syn på undervisning.

"Og det er slet ikke så indlysende, som det lyder. Alt for mange lærere har sig selv i

centrum, så det er faktisk vigtigt at gøre sig klart, at lærerne er der for kursisters skyld og ikke omvendt," fortsætter han.

Som noget nyt er det desuden blevet besluttet, at grupperne er faste og skal følge hinanden i hele forløbet, og det er meningen, at grupperne undervejs gennem diskussion selv skal arbejde sig frem mod mange opgaveløsninger og svar.

Læreren er ikke altid den klogeste

Et nyt initiativ på kurset er at brede ledelsesaspektet ud på flere områder. Hvis for eksempel kursisterne er i gang med undervisning i "klar til kamp" ude i terrænet, så kan læreren stoppe undervisningen og lade gruppen selv ordne "problemet" og i ti minutter integrere nogle ledelsesmæssige aspekter, der ellers skulle være gennemgået i en selvstændig lektion på et senere tidspunkt.

"På den måde bliver ledelse ikke behandlet som et isoleret fænomen, men bliver integreret bredt i forskellige undervisningssituationer. Det sikrer samtidig en sammenhæng i tingene og en forbindelse til virkeligheden," fortæller Esben V. Petersen.

Desuden giver en sådan undervisningsmetode også mulighed for at anvende de enkelte gruppemedlemmers ressourcer.

"Det er vigtigt, at læreren i undervisningen spørger, om der er nogen kursister, der ved noget om det pågældende emne, for på den måde bliver den enkelte kursists styrker og kompetencer anvendt til gavn for hele gruppen. Det er ikke altid læreren, der er den klogeste," siger Esben V. Petersen.

Hvem af jer har sanitetsuddannelse?

FAKTA

Alment Befalingsmandskursus

Alment Befalingsmandskursus varer godt to måneder, hvor kursisterne skal gennemføre tre moduler med mellemliggende distanceundervisning via computer. Modulerne finder sted på Hjemmeværnsskolen – de to første forløber over en weekend, mens det sidste varer en uge.

Distanceundervisningen foregår via IT (Sitescape), hvor kursisterne blandt andet kan hente opgaver og diskutere dem med hinanden og deres lærere.

Kurset uddanner kursisterne til gruppeførere, men de kan gå videre i uddannelsesforløbet som befalingsmænd med sigte på en specialfunktion.

Grupperne og deres ressourcer var i centrum, da kursisterne på Alment Befalingsmandskursus (ABK) modul 1 havde undervisning i skovene omkring Oksbøl.

AF JAKOB EBERHARDT
FOTOS: RENÉ HOLLMANN

"Her er en sanitetstaske, hvad vil du gøre ved den?" spørger læreren den udvalgte gruppefører, som sammen med sin gruppe har indtaget "pindsvinstilling" i udkanten af en nåleskov.

Det er anden dag på Alment Befalingsmandskursus i slutningen af august, og kursisterne er kørt til Vrøgum skydebaner i Oksbøl øvelsesterræn cirka 30 kilometer fra Nymindégab. Her skal de øve standard-

fremgangsmåder samt gennemføre en stor del af det sikkerhedsbefalingsmandskursus, der indgår som en del af ABK. Og Hjemmeværnsskolens pædagogiske metoder bliver hurtigt tydelige i terrænet: Det er i høj grad kursisterne og deres egne ressourcer, der er i centrum.

"Hvem af jer har sanitetsuddannelse?" spørger gruppeføreren resolut sin gruppe.

Gruppeførelsen får ros for at afdække gruppens kompetencer og ressourcer, men pludseligt opstår et problem. Ikke alle har uniformshætter med, og kravet til gruppen er ellers, at den skal stille ens.

Familie nummer 2

Gruppen og læreren drøfter sammen en løsning på problemet.

"Dette er en god ledelsesmæssig seance. Kursisterne kommer med hver deres holdning fra underafdelingerne, men her gælder det om at bearbejde og smelte holdningerne sammen. Samtidig bliver der trukket en parallel til deres hverdag i underafdelingen, hvor de også selv skal løse problemerne," siger major Anders Secher, der som chef for hjemmeværnsskolens udviklingssektion overvæjer gruppediskussionen.

Imens gruppen drøfter situationen, nedskriver lærerne deres observationer om gruppen og de enkelte medlemmers bidrag. Det skal bruges, når gruppen om aftenen skal reflektere over dagens program og selv give bud på, hvordan gruppen fungerer, og hvordan den eventuelt kan fungere bedre.

En af metoderne er, at gruppedeltagerne skal evaluere hvert enkelt medlem af gruppen og både komme med ros og forslag til forbedringer. Det tjener alt sammen nogle helt klare formål. Som en lærer formulerer det: Gruppen skal tømres så godt sammen, at den bliver medlemmernes familie nummer 2, og refleksionerne kan desuden i sidste ende være med til fagligt at løfte hver enkelt kursist.

Menneskekenderne

Gruppen er rykket fra det åbne land ind i skoven, hvor hjemmeværnssoldaterne anlægger sløring og derefter indretter et meget interimistisk "klasselokale" omkranset af fire granrafter. Gruppen sætter sig på træstammerne med front mod hinanden for at evaluere forrige seance.

Imens står to af gruppens unge og entusiastiske lærere i skovbrynet ikke så langt derfra. 32-årige Kenneth Sørensen, der er premierløjtnant ved 3. hjemmeværns-kompagni Aalborg Nordvest, mener, at man som lærer ved ABK bliver lidt af en menneskekender.

"Det er en psykologisk udfordring at være lærer, for eleverne kommer med vidt forskellig baggrund og alder. Til gengæld er hjemmeværnsfolk som kursister generelt meget motiverede," siger Kenneth. Han har meldt sig til jobbet på grund af den udfordring og det privilegium, det er at være med til at præge nye befalingsmænd.

"Samtidig er det med til at holde én selv skarp med hensyn til nye undervisningsmetoder og nye cases," siger Kenneth.

For 31-årige Bent Elten, der er løjtnant og delingsfører ved BON (Bevogtning og Nærforsvar) i Frederikshavn, er det også muligheden for at præge nye unge førere, der har motiveret ham til at blive lærer på kurset.

"Men også opgaven med at skabe samhørighed på tværs af sociale skel er spændende. Desuden er det en udfordring at motivere frivillige, som bruger en hel weekend af deres fritid til kurset," siger Bent.

Kenneth Sørensen: "Det er en psykologisk udfordring at være lærer, for eleverne kommer med vidt forskellig baggrund og alder".

Bent Elten mener, at opgaven med at skabe samhørighed på tværs af sociale skel er spændende.

Gruppen evaluerer i "klasselokalet" i udkanten af skoven.

Kursisterne har ordet

John Mølholt

John Mølholt, 34 år, projektleder, Politikompagni Sønderborg, næstkommanderende i 1. gruppe, 1. deling:

HJV: Hvorfor har du meldt dig til ABK?
John: Der skulle ske lidt mere, og jeg havde lyst til at lære noget nyt, og derfor var det naturligt at gå videre og tage dette kursus.

HJV: Hvad synes du om kurset?
John: Lærerne har været kompetente og vidst noget om det de skulle undervise i. De har desuden været gode rent pædagogisk. Med hensyn til min gruppe, så fungerer den godt, og der er allerede et fint sammenhold.

HJV: Hvad synes du om pædagogikken?
John: Jeg synes godt, at man kan mærke, at grupperne er sammensat efter læringsstil: Der er ingen, der melder sig ud af undervisningen, og ingen keder sig. Alle er med, og jeg tror, at undervisningen flyder bedre, end hvis grupperne var inddelt tilfældigt.
Det er også positivt, at emnerne i modul 1 allerede nu i praksis kan bruges hjemme i underafdelingen. Vi behøver altså ikke vente med det, til modul tre er afsluttet.

Trine Lillelund

Trine Lillelund, 32 år, pædagog, kompagni Kolding, næstkommanderende i 3. gruppe bevogtning:

HJV: Hvorfor har du meldt dig til ABK?
Trine: Jeg vil gerne lidt videre i systemet og have en mere anderledes funktion end tidligere. Og da min underafdeling manglede gruppeførere, blev jeg spurgt, om det var noget, jeg havde lyst til.

HJV: Hvad synes du om kurset?
Trine: Det har været et rigtig godt kursus. Mine forventninger til resten af kurset er positive, og jeg glæder mig til modul to og tre. Jeg var egentlig ved at gå lidt død i hjemmevernet, men nu har kurset sat skub i mig: Jeg har fået mere energi og er blevet motiveret igen. Hvis jeg endelig skal være lidt kritisk, så har lærerne kørt lidt for hårdt på. Der har for eksempel været for få pauser, for lidt tid til at spise undervejs og for lidt tid til forberedelse.
Men omvendt har lærerne været kompetente og entusiastiske, og de har desuden været hjælpsomme og lydhøre over for vores ønsker.

HJV: Hvad synes du om pædagogikken?
Trine: Hver gang gruppen evaluerede samlet, talte den sig frem til løsninger selv. Imens sad lærerne og lyttede til gruppen og kom med stikord eller forslag. Lærerne lod altså gruppen selv arbejde sig frem til løsningen, mens lærerne hjalp og støttede. Løsningen blev derved gruppens egen.

Tonny Bramsen

Tonny Bramsen, 57 år, lastbilchauffør, 8450 Jernbanekompagni Nykøbing Falster, gruppefører i 1. gruppe, 1. deling:

HJV: Hvorfor meldte du dig til ABK?
Tonny: Derhjemme blev jeg spurgt, om jeg ikke havde lyst til at blive gruppefører og signalbefalingsmand. Og det havde jeg, for jeg vil gerne have med mennesker at gøre, som vil det samme som mig.

HJV: Hvad synes du om kurset?
Tonny: Det har været hårdt for en gammel mand som mig. Og jeg har egentlig altid sagt: Hvis hjemmevernet skal fremad, så lad de unge mennesker komme til. Men jeg har kun været positiv, siden jeg kom herover. Det er et godt kursus, meget lærerigt, og lærerne er gode.

HJV: Hvad synes du om pædagogikken?
Tonny: Efter øvelserne skulle den udnævnte gruppefører først selv sige, hvordan øvelsen var gået, hvorefter læreren kom med sine bemærkninger. Det var en god fremgangsmåde. Alle kursister vidste, at de havde gjort nogle fejl, og hvad de kunne have gjort bedre, og ingen blev sure og negative. Folk sagde: "Det der, det er rigtig nok. Det prøver vi næste gang."

Uddannelsessystemet i hjemmeværnet har været inde i en kraftig udvikling siden Murens fald. Chefen for Hjemmeværnsskolen, oberst Jørn M. Sørensen, giver her en forklaring på de senere års udvikling og et bud på fremtidens uddannelser.

”I dag er det ikke: skyd først, spørg bagefter.”

AF JAKOB EBERHARDT

”Det er snart tid for den årlige konditionstest,” siger oberst Jørn M. Sørensen som forklaring på fitness-tøjjet, svedperlerne på panden og det hvide håndklæde, der ligger om halsen.

”Og en officer er nødt til at foregå som et godt eksempel for sine underordnede,” fortsætter han med et smil.

Jørn M. Sørensen er chef for Hjemmeværnsskolen i Nymindegab og har lige været ude at løbetræne, da HJV magasinet udsendte indfinder sig i hans kontor i Nymindegab-lejren til en samtale om udviklingen inden for undervisningen i hjemmeværnet.

Det kunne godt have været de senere års kraftige udvikling inden for hjemmeværnets uddannelser og ikke den fysiske udfoldelse, der havde givet skolechefen sved på panden, for der er sket ikke så lidt inden for uddannelsen af hjemmeværnssoldater siden Murens fald.

I dag er Hjemmeværnsskolen inde i smult vande efter en turbulent periode, hvor forskellige uddannelsessystemer har afløst hinanden inden for få år. Men fremtiden vil kræve, at skolen stadig er oppe på beatet og følger strømningerne. Det kan blandt andet dreje sig om i højere grad at inddrage simulatorer i undervisningen, afslører Jørn M. Sørensen.

Krav til overblik og dømmekraft

Den Kolde Krigs afslutning for snart 18 år siden har haft afgørende betydning for uddannelserne i hjemmeværnet, forklarer Jørn M. Sørensen. En af de væsentligste ændringer i forhold til ”gamle dage” er, at hjemmeværnet ikke længere kun har militære opgaver, men nu også deltager i beskyttelsen af det civile samfund.

”Under Den Kolde Krig gjaldt det om at få bemandet flest mulige funktioner og få gjort hjemmeværnsorganisationen så stor som muligt. Vi var alle sammen i en eller anden forstand kanonføde,” siger obersten.

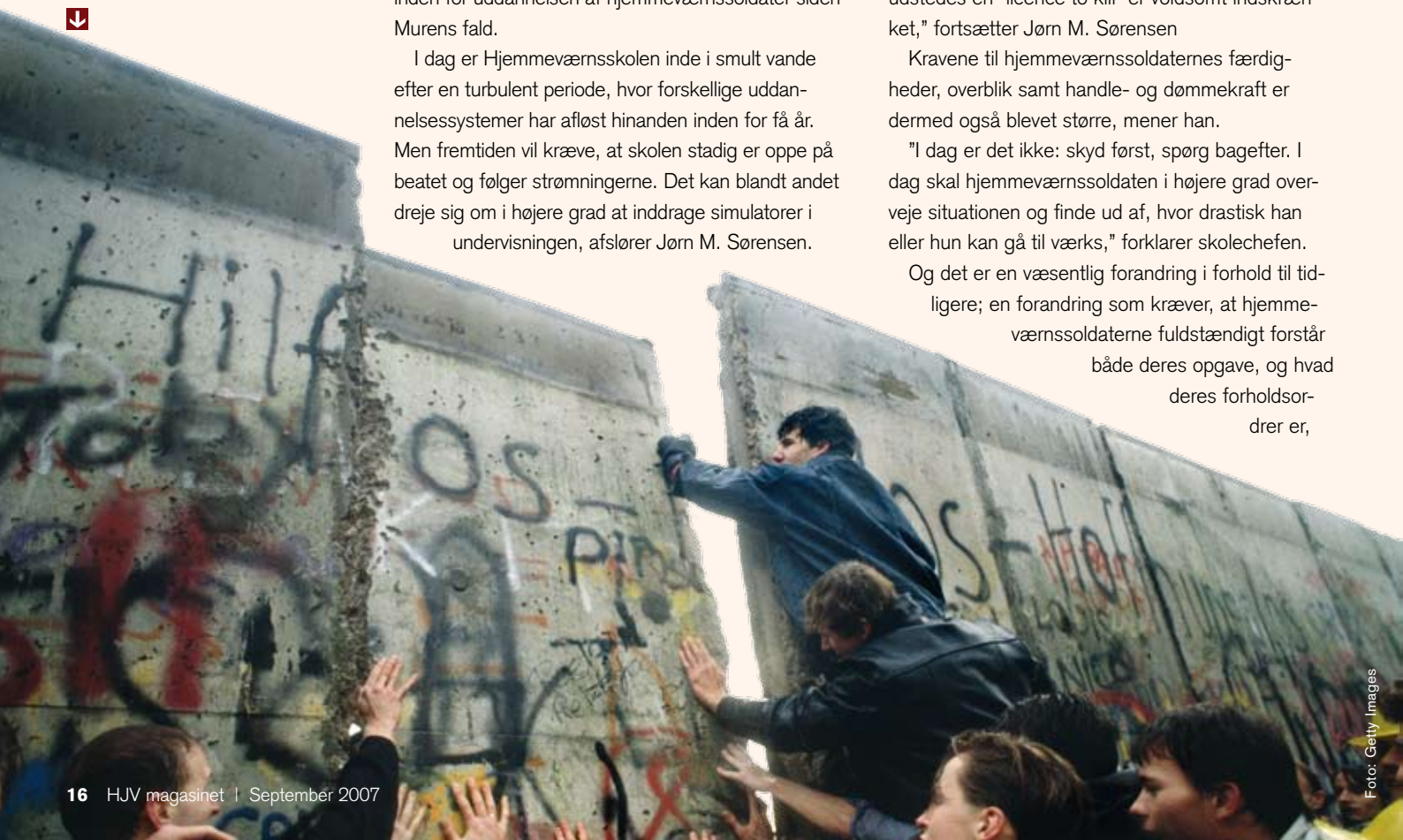
”Men Murens fald har medført prioriteringsmæssige forskydninger. Sandsynligheden for, at hjemmeværnet bliver indsat i en situation, hvor der udstedes en ”licence to kill” er voldsomt indskrænket,” fortsætter Jørn M. Sørensen

Kravene til hjemmeværnssoldaternes færdigheder, overblik samt handle- og dømmekraft er dermed også blevet større, mener han.

”I dag er det ikke: skyd først, spørg bagefter. I dag skal hjemmeværnssoldaten i højere grad overveje situationen og finde ud af, hvor drastisk han eller hun kan gå til værks,” forklarer skolechefen.

Og det er en væsentlig forandring i forhold til tidligere; en forandring som kræver, at hjemmeværnssoldaterne fuldstændigt forstår både deres opgave, og hvad deres forholdsordrer er,

Berlinmurens fald,
november 1989

Jørn M. Sørensen glæder sig over, at Hjemmeværns- skolen nu er inde i smult vande efter en turbulent periode, hvor forskellige uddannelsessystemer har afløst hinanden inden for få år. →

det vil sige "rules of engagement"-reglerne.

"Disse faktorer bevirker, at vi på skolen er nødt til at stramme kvalitetskravene til undervisningen ganske betydeligt. Vi må teste, om folk virkelig kan deres metier og har lært det, de skal. Man kan sige, at vi siden Den Kolde Krig er gået fra masseproduktion til kvalitetsproduktion," siger Jørn M. Sørensen.

Eksamener

Bortset fra de uddannelser, der i bund og grund var civile, så var der i Den Kolde Krigs tid kun to rent militære prøver, der skulle bestås inden for hjemmeværnets uddannelser: skydelæreruddannelsen og sprængningsuddannelsen. Sådan er det ikke læn-

Jørn M. Sørensen håber på, at Hjemmeværnsskolen i år vil komme op på 3.000 kursister i alt.

gere. I den øvre ende af uddannelsessystemet, det vil sige under HIS-uddannelsen (Hjemmeværnets Indsatsstyrke), er der indført brug af eksamener

"Vi går i højere og højere grad efter at give hjemmeværnssoldaterne civilt dokumenterede kompetencer."

med eksterne censorer.

"I dag ønsker vi, at befolkningen har tillid til, at vi kan vores metier. Og der er det ikke nok, at vi siger, at vi kan. Folk skal vide, at vi kan," forklarer Jørn M. Sørensen.

De eksterne censorer kommer fra de myndigheder, der uddanner til det tilsvarende niveau inden for Forsvarets tre værn.

"Når vi siger, at en motoriseret overvågningsgruppchef kan det samme som en tilsvarende sergent i hæren, så dokumenterer vi det ved at hente en ekstern censor fra sergentskolen i Sønderborg", siger skolechefen.

Hjemmeværnet har desuden stadig en lang række af civilt certificerede uddannelser i marinehjemmeværnet, hvor hjemmeværnssoldaterne går op til de civile prøver og testes af Søfartsstyrelsen. Det gælder blandt andet speedbådscertifikat, yachtskipperuddannelsen samt signal- og radiouddannelser.

Fremover vil Hjemmeværnsskolen se på, om andre civilt kompetencegivende uddannelser kan anvendes af hjemmeværnet.

"Vi går i højere og højere grad efter at give hjemmeværnssoldaterne civilt dokumenterede kompetencer. Det tjener to formål: At øge hjemmeværnets troværdighed og samtidig give den enkelte elev, noget han kan bruge i anden sammenhæng," siger Jørn M. Sørensen, der ikke mener, at der er større kursistfrafald end tidligere på grund af de øgede eksamenskrav.

Konkurrence fra familie, arbejde og fritid

Undervisning, der via computerprogrammer eller internettet simulerer eller efterligner virkeligheden, bliver ifølge Jørn M. Sørensen et af de områder, som Hjemmeværnsskolen vil interessere sig for i de kommende år.

"Udfordringen for skolen bliver i fremtiden hele tiden at gøre uddannelserne tidssvarende i forhold til valg af både undervisningsmetode og -midler. Og der

er ingen tvivl om, at simulation er et middel til både effektivisering og besparelser," siger skolechefen.

På Marinehjemmeværnssektion Slipshavn er der allerede installeret et avanceret simulationsprogram, hvor eleverne via en computerskærm og en manøvrepukt kan sejle et skib i forskellige situationer (omtalt i HJV magasinet nr. 2). Men Jørn M. Sørensen forestiller sig også, at simulationsprogrammerne skal sendes hjem til kursisten via internettet som en del af fjernundervisningen.

Den store fordel er, at hjemmeværnssoldaterne hermed kan blive undervist hjemme.

"Vores hårdeste konkurrenter er først familien, dernæst arbejdsgiveren og til sidst fritidssektoren. Og derfor skal kursisten tilføres så megen viden hjemme hos sig selv som overhovedet muligt. Desuden skal vi gøre uddannelsen tidsmæssigt fleksibel, sådan at tiden på Hjemmeværnsskolen primært bruges på praktiske øvelser og tests," siger Jørn M. Sørensen.

Stålbæstet

Hjemmeværnsskolen har et konkret simulationsprogram i kikkerten, selvom der endnu ikke er taget endelig stilling til det.

Programmet hedder "Steel Beast" og var oprindeligt et computerspil. En seniorsergent i pansertropperne ved Jydske Dragonregiment i Holstebro opdagede, at der ikke var den store forskel på spillet, og det han foretog sig, når han trænede med sin kampvognsdeling. Det satte gang i et udviklings-samarbejde mellem computerfirmaet og det danske forsvar om at lave tilpasninger, så spillet kan bruges til at træne kampvognsdelinger.

Senest er der koblet en infanteridimension på udviklingsarbejdet, og det er i den forbindelse, at Jørn M. Sørensen mener, at det bliver interessant for hjemmeværnet på grund af de motoriserede overvågnings- og infanterienheder.

"Når en fører er færdiguddannet her hos os, så skal han stadig vedligeholde sin uddannelse, men det kræver hver gang et øvelsesmæssigt apparat, som er vanskeligt at tilvejebringe. Derfor forestiller jeg mig, at vi på længere sigt kan udsende et simulationsprogram med infanteriøvelser over internettet og på den måde vedligeholde førernes færdigheder."

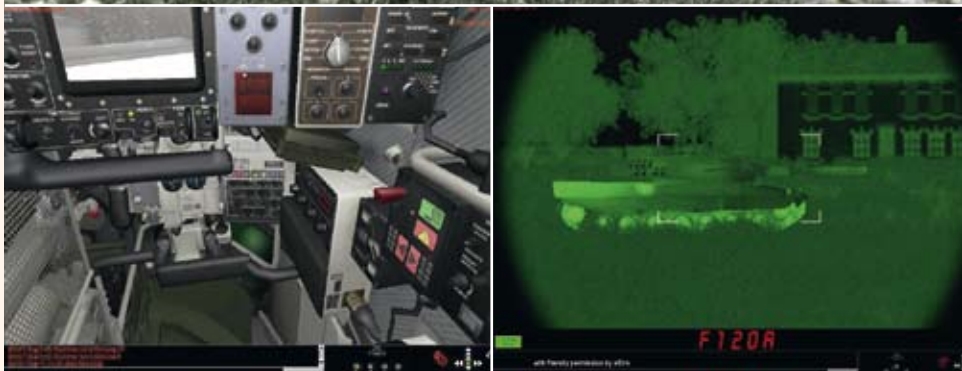
Igennem forliget

De krav, der blev stillet til hjemmeværnets uddannelser i indeværende forsvarsforlig, er blevet opfyldt, fortæller Jørn M. Sørensen. Derfor er det vedligeholdelse af uddannelsessystemet, der er på programmet i øjeblikket. Der er blandt andet behov for at opdatere direktiver på analytisk grundlag, sådan at de står i forhold til det behov, der skal

dækkes i hjemmeværnsorganisationen. "Hjemmeværnsskolen er efter nogle turbulente år inde i en konsolideringsfase, hvor vi nu koncentrerer os om at få tiltrukket og uddannet mange elever," siger Jørn M. Sørensen.

I 2006 havde Hjemmeværnsskolen en pæn fremgang af elever i forhold til 2005, og tendensen fortsætter i år. I årene forud er der dog skabt en mangel på befalingsmænd, som det ifølge skolechefen vil tage noget tid at få afbødet. Jørn M. Sørensen håber dog på, at Hjemmeværnsskolen i år vil komme op på 3.000 kursister i alt. Så det kan godt være, at det ikke kun er konditionstesten, der vil give skolechefen sved på panden i den kommende tid.

Hjemmeværnsskolen overvejer at anvende simulationsprogrammet "Steel Beast" i uddannelsen.

"Vores hårdeste konkurrenter er først familien, dernæst arbejdsgiveren og til sidst fritidssektoren"

Hænderne er skruet godt fast på Stella Dølling fra marinehjemmeværnet.

Den 33-årige mariner gestikulerer ivrigt og smilende, når hun forklarer det lidt atypiske karriereforløb i hjemmeværnet.

I sine mere end 12 år har hun været på lidt af en karruseltur igennem alle tre værn – først hos flyverne i det sydsjællandske, så hos de grønne i et af hjemmeværnets ældste kompagnier i Odense. I dag er hun havnet som landsoldat i en fynsk Bevogtnings- og nærforsvarsenhed (BON) under flotille 243 Nordvestfyn, hvor hun er lige på trapperne til at være færdiguddannet.

Kærligheden har haft en finger med i spillet i sporskiftene – den fik hende således væk fra Sjælland og over broen til Fyn, hvor hun nu har slået sig ned sammen med ægtemanden Robert Dølling i Broby, syd for Odense.

Han er delingsfører i samme flotille som Stella, og begge hører til blandt de meget aktive i hjemmeværnet. Parret har til sammen tre drenge – Kasper og Kevin på 10 år samt Christian på 13. Husstanden tæller også gravhunden Buller, der ivrigt tager del i familiens liv. I stuen troner maskotterne Egil og Magda i hver sin hjemmeværnsuniform.

Broget cv

HJV magasinet har sat Stella stævne for at tale om uddannelse og livet som aktiv hjemmeværnskvinde.

Det bliver hurtigt tydeligt, at nysgerrigheden og lysten til at lære bobler hos Stella. Det har sat sit præg på karrieren i hjemmeværnet, der stort set ikke har stået på pause siden hendes entré i 1995.

Hun har været vidt omkring – flykending, varsling, gruppesanitsmand, kommandobefalingsmand, instruktørkursus, obligatorisk befalingsmandskursus, ledelse i praksis. Snart kan hun også føje bevogtnings- og nærforsvarsuddannelsen til sit hjemmeværns-CV.

Sammen med en lille håndfuld andre kvinder sprang hun med på vognen, da marinehjemmeværnet i sommer udbød den krævende uddannelse på Uddannelsesugen på Slipshavn. Uddannelsen er netop blevet justeret – i øvrigt med hendes mand Robert Dølling som en vigtig medspiller.

"Jeg er egentlig aldrig gået efter de taktiske kurser i hjemmeværnet, men derimod efter de kurser, der er mere praktisk orienteret, og hvor jeg kan bruge mine hænder. Jeg har dog undervejs taget flere lederkurser, fordi det

← Uniformen hænger klar i entreen, for Stella Dølling er altid parat, når tjenesten kalder.

Hun har håndelaget i orden

33-årig Stella Dølling har lige siden sin entre i hjemmeværnet flittigt suget ny lærdom til sig. Det har bragt hende vidt omkring mange uddannelser. Favoritten er dog klart førstehjælpen.

AF CHARLOTTE BAUN DREJKA
FOTOS: OLE FRIIS

har været nødvendigt i mine nye funktioner," fortæller Stella Dølling, der skal stå i spidsen for en ny sanitetsindsatsgruppe i flotillen.

Hun trives godt med uddannelser, der udfordrer hende, og har generelt kun ros til overs for hjemmeværnets uddannelser. Eneste minus er den tid, der er afsat til kurserne.

"Den kunne der godt være noget mere af, så det ikke blev så presset," mener hun.

Selv om hun nu også ved, hvordan en havn skal bevogtes, kan sejle en speedbåd og har lært, hvordan man skal tackle en kritisk situation, så konflikterne ikke eskalerer, så er og bliver hendes favoritdisciplin førstehjælpen og sanitetsindsatsen.

Det stiftede hun allerede bekendtskab med i sine første år i hjemmeværnet. Nu tager hun tråden op igen og vil efter BON-uddannelsen

kaste sig over uddannelsen som sygehjælper og sygepasser – en uddannelse, der netop står over for en revidering (læs herom på side 24).

Det sidder på rygmarven

Hænderne gestikulerer ivrigt, når Stella Dølling fortæller om, hvorfor førstehjælpen er hendes favorit, og hvor tit hun har haft gavn af sine færdigheder i førstehjælp, som hun har erhvervet gennem hjemmeværnet.

"Jeg husker tydeligt en episode, hvor min veninde og jeg var vidner til en meget alvorlig ulykke. En ung cyklist blevet påkørt af en bus inde på Klingenberg i Odense. Begge hans ben var kørt over – skinnebenet stak frem, der var åbent ind til knæhaserne, og han havde en lang flænge i det ene lår," fortæller Stella.

Helt automatisk trådte hun frem i den

erfarne førstehjælperes rolle, og mens hun koncentrerede sig om at registrere skaderne hos den stærkt chokerede unge mand, var der en anden, der talte med ham. Lige efter bogen, hvor man i sådanne situationer skal yde både psykisk og fysisk førstehjælp.

"På et tidspunkt skiftede vi, så det var mig der talte med ham. Senere, da ambulancen kom, kunne vi give falcredderne en kort briefing om hans tilstand," fortæller Stella, der i situationen reagerede nærmest per reflex.

Det samme skete, da hun i Odense så en ældre dame, der skvattede over en måtte, så hun brækkede næsen og slog nogle af sine tænder. Også her handlede hun resolut og ydede den vigtige førstehjælp.

Rollemodellen for Stella er den meget rutinerede sanitetsansvarlige i Flyverhjemmeværns-

distrikt Øst, løjtnant Dianna Jørgensen, som i mange år har tilrettelagt kurser og momenter.

"Dianna har spurgt mig, om jeg vil være føl hos hende, når hun gennemfører førstehjælpskurser," siger Stella Dølling.

I sin egen fremtidige karriere som leder af sanitetsindsatsgruppen vil hun gerne gøre mere for at profilere førstehjælps kvaliteter i forhold til skader i fredstid.

"Det hele behøver jo ikke at handle om sårede i en krigssituation," mener Stella, der har meldt sig som figurant i en stor katastrofeøvelse i slutningen af september på Nørreport Station.

Masserer ansatte på sygehuset

Stellas hænder er også gået hen og blevet hendes levevej i det civile. Hun er i dag ansat som fysiurgisk massageterapeut på Odense Sygehus, hvor hun masserer og behandler de ansatte på sygehuset.

Det var egentligt hendes dårlige knæ, der tvang hende til at se sig som om efter et andet

job, da hun var 25. Den gang dansede hun og ernærede sig som tjener. På kommunen foreslog de hende at tage en uddannelse som massør.

"Det er lige mig – jeg har slet ikke temperament til teoretiske uddannelser. Selvfølgelig kan jeg godt finde ud af at læse en lærebog – men jeg har det bedst med de praktiske færdigheder," siger Stella.

På sygehuset har hun ry for at tage hårdt fat på klienterne.

Men det kan de tilsyneladende godt lide. For der er hele tiden ventetider på at komme i behandling hos Stella. I sit job har hun høstet gode erfaringer og kompetencer, som hun bruger, når kittlen bliver udskiftet med den spættede uniform.

"Som massageterapeut skal du kunne lytte, kommunikere og skabe tillid til klienterne. Det bruger jeg i min hjemmевærnstjeneste – jeg tror meget på, at samarbejdet og den sociale dimension samt evnen til at skabe dialog er det, der skal til for at få en gruppe til at

fungere. Det kan en organisation som hjemmевærnet godt lære lidt mere af, fordi tonen nogle gange er lidt for militær," mener Stella Dølling.

Nye mål i horisonten

Stella og Roberts meget aktive hjemmевærnsliv går som udgangspunkt fint i spænd med familielivet. Stella har dog en klar prioritering, der hedder først familie, så arbejde og til sidst hjemmевærn.

"Baglandet skal være med – ellers går det ikke. Hvis både Robert og jeg skal af sted på samme tid, så har vi et godt netværk, der kan hjælpe os med børnepasningen. Er der problemer, så er det mig, der bliver hjemme, da Robert er involveret i en del udviklingsarbejde i marinehjemmевærnet," fortæller Stella.

Karrieren kommer dog næppe til at stå på standby, for Stella har tænkt sig at forsatte forfølgelsen af nye mål med den entusiasme, der lyser ud af hende.

Stella Dølling er aktiv i en fynsk BON-enhed. Appetitten på hjemmевærnets uddannelser har ført hende vidt omkring.

Stella Dølling brænder for et aktivt liv i marinehjemmевærnet.

Den maritime grunduddannelse er andet og mere end brodsø, bøjer og bakstørn.

Dæksgast – en uddannelse med perspektiv

AF TORSTEN SCHNIEBER

En uge på dæksgastkursus i marinehjemmeværnet er en hård tøm for de seks til otte elever, som er maksimum per skib. Foruden det basale sømandshåndværk som knob, splejsninger, bøjer og skibsslys skal der også bestå prøver i kranbetjening med skibets materiel.

En dag er afsat til brandskolen med bekæmpelse af forskellige typer brande. Her bliver eleverne også udsat for grænseoverskridende oplevelser med røg, stærk varmepåvirkning og fysiske anstrengelser under ekstreme forhold. Denne del skal bestå for at kunne fortsætte uddannelserne i marinehjemmeværnet.

Speedbåds-certifikat

En del af uddannelsen til dæksgast indeholder også undervisning i brug af og træning med skibets gummibåd. Disse små fartøjer kan i magsvejr opnå hastigheder i nærheden af 40 knob, som svarer til over 70 km/t. Det er ikke bare farligt, men også sjovt – ikke mindst for rigtige drengerøve. Her lærer man at håndtere båden på en sikker måde, og undervisningen slutter med en prøve aflagt for en censor udpeget af Søfartsstyrelsen og munder ud i et civilt certifikat.

Alt dette skal man nå på blot en uge, og vel er der dygtige instruktører, og vel er der sørget for god forplejning ombord, men det er skibet, der gør arbejdet.

Et skib er et mikrokosmos – helt isoleret fra verden omkring det. Den begrænsede plads ombord fordrer, at alle tager hensyn til hinanden, rydder op efter sig og deltager i de opgaver, som får skibet til at

fungere. Uden dette ville skibet blot være en bunke metal, som skulper på vandet.

Helikopterøvelse

En af de store oplevelser for eleverne på disse kurser er heloisto. Øvelsen afhænger af den aktuelle situation for de operative enheder – hvad enten det drejer sig om flyvevåbnets eller søværnets redningshelikoptere. Den går ud på, at eleverne hejses om bord i helikopterne fra agterdækket og får en lille flyvetur med drengene, hvorefter de atter anbringes sikkert på dæk. Proceduren gennemgås omhyggeligt før flyvningen, så eleverne er fortrolige med materiellet.

Flytter grænser

Der er mange indikationer på, at dæksgastkurserne flytter grænser. Tilbagemeldinger til Hjemmeværnsskolen viser tydeligt, at eleverne har været begejstrede, ikke mindst for den venlige og hjælpsomme holdning, som er kendetegnet for instruktører og andre, som arbejder med projektet.

Der er ikke tvivl om, at disse kurser – ud over at være videns- og adfærdsregulerende – også er holdningspåvirkende.

Uden for hegnet betaler virksomheder formuer for kurser i teambuilding. Også dette kan vi levere i marinehjemmeværnet – og tilmed ganske gratis. Uddannelsen er grundlag for og springbræt til en lang række maritime uddannelser fra hovmester over motor og radio til de egentlige navigatoriske kurser.

Foto: Torsten Schnieber

En af de store oplevelser for eleverne på dæksgast-kurserne er heloisto, hvor eleverne fra agterdækket hejses om bord i en redningshelikopter og får en lille flyvetur.

← Kommandolæge Finn Løye: "Den nye uddannelse vil blive lidt mere pædagogisk, end den er nu".

Nu skal sygehjælperuddannelsen **rettes til**

Det sker på baggrund af tilbagemeldinger fra kursister.

AF JAKOB EBERHARDT

Sygehjælperuddannelsen i hjemmeværnet skal nu gøres mere "spiselig", efter at kursister i den senere tid har givet udtryk for, at uddannelsen er for akademisk og svær. På nogle møder inden for den seneste måned har Hjemmeværnsskolen og Hjemmeværnsskommandoen diskuteret, hvordan uddannelsen kan ændres, og for kommandolæge Finn Løye, som har deltaget i møderne, er målsætningen helt klar.

"Den nye uddannelse vil blive lidt mindre teoretisk, end den er nu, men den skal dog bevare et niveau, således at den i hovedpunkter kan sammenlignes med sygehjælperuddannelsen i det øvrige forsvar," siger Finn Løye.

Mere tilstedeværelse

Allerede ved det første møde på Hjemmeværnsskolen blev det aftalt, at Hjemmeværnsskolen skal arbejde på følgende: en større tilstedeværelsesdel, en flytning af emner fra fjernundervisningen til denne første del, lidt færre opgaver samt en mulighed for midtvejsmøder eventuelt med distriktslægen.

"For eksempel kunne vi udvide kursets start på skolen fra en halv dag til en hel weekend. På den måde kunne eleven straks få smag for uddannelsen og få lettere ved at forstå, hvordan systemet virker – både med hensyn til PHTLS (Pre Hospital Trauma Life Support – se faktaboks, red.) og fjernundervisningen. Det kan medvirke til, at eleven får blod på tanden og lyst til uddannelsen," siger Finn Løye.

Sammenlignelighed

I tilknytning til ændringerne af sygehjælperuddannelsen vil hjemmeværnet også øge inddragelsen af PHTLS. Både sygehjælper- og sygepasseruddannelsen er i dag bygget op omkring PHTLS principperne – af de fleste nok bedre kendt som ABCD – men hjemmeværnet har besluttet, at der skal gøres endnu mere for at integrere PHTLS.

Det skyldes blandt andet, at hjemmeværnets uddannelser skal være sammenlignelige med de tilsvarende uddannelser i både det civile samfund og i det øvrige forsvar.

Allerede i dette efterår vil Hjemmeværnsskolen oprette PHTLS-kurser, som i første omgang vil henvende sig til distriktslægerne, da det er dem, der siden hen skal uddanne sygehjælpere og sygepassere samt vedligeholde uddannelserne.

"Men hvis der herefter er sygepassere, der ønsker selv at deltage i et PHTLS kursus, vil der blive åbnet mulighed for det," siger Finn Løye.

Han tilføjer, at hjemmeværnet også på andre punkter arbejder for på længere sigt at gøre sygepasser- og sygehjælperuddannelsen sammenlignelige med Forsvarets og det civile samfunds uddannelser, hvilket vil lette muligheden for meritoverførelse.

PHTLS

PHTLS er en vejledning i, hvad behandlere (læger, sygeplejersker, sygepassere og andre) skal gøre i tilfælde af, at et eller flere mennesker har været ude for et traume, det vil sige en ulykke.

PHTLS angiver, hvilken metode behandlerne skal gå fremefter, og hjælper dem dermed til at overskue og behandle traumet.

Det sikrer, at alle behandlere gør det samme hver gang, og at de dermed ikke overser noget.

FAKTA

Sanitetsuddannelser

I hjemmeværnet tilbydes sanitetsuddannelser på flere niveauer. Det grundlæggende er førstehjælpskurset, og derefter er der mulighed for at tage sygehjælperuddannelsen og til sidst sygepasseruddannelsen.

Amerikansk opladning

Martin Krogh fra Hjemmeværnskommandoen blev udsat for både ekstrem kulde og tåregas uden gasmaske, da han var på træningsophold hos National Guard i USA.

AF JAKOB EBERHARDT
FOTOS: US NATIONAL
GUARD

"Du overlever ikke ti minutter i de støvler". Sådan lød den ildevarslenende besked fra en amerikansk sergent til den danske kaptajn Martin Krogh, lige efter at danskeren var landet i Minnesota midt i februar. Den amerikanske befalingsmand mente ikke, at de danske støvler kunne klare det forestående øvelsesophold i den barske nordamerikanske vinter.

Martin Krogh havde fået sine bange anelser allerede, da han steg ud af det amerikanske militærfly.

"Jeg tænkte: "Det her er løgn". Det var så bi-dende koldt, at jeg ikke troede, det var muligt. Det frøs faktisk så meget, at det svært at trække vejret, og jeg vidste, at jeg havde næsten 14 døgn øvelser foran mig," siger den danske officer.

Inspiration

Martin Krogh var elev på uddannelsen Rapid Reaction Force Training i Camp Ripley sammen med 20

norske befalingsmænd og officerer fra det norske hjemmeværns indsatsstyrke.

Det norske hjemmeværn har igennem 34 år haft et udvekslingsprojekt med det amerikanske svar på hjemmeværnet, National Guard, og det har skabt dansk interesse for at indgå et lignende udvekslingsamarbejde.

Derfor valgte Hjemmeværnsledelsen at sende kaptajn Martin Krogh, der dengang arbejdede i Hjemmeværnskommandoens Policy- og Strategi-afdeling, med som observatør på nordmændenes årlige tur til USA. Ledelsen er nu i gang med at overveje, om det danske hjemmeværn med tiden skal etablere et udvekslingsamarbejde med USA.

"Det er et vældig interessant område, og det er noget vi kigger på. Men det bliver primært et spørgsmål om, hvorvidt det er økonomisk forsvarligt, og om vi skal prioritere en udvekslingsordning i forhold til

andre ting," siger hjemmевærnschefen, generalmajor Jan S. Norgaard.

Martin Krogh, der nu arbejder i Hjemmевærnskommandoens Kontrol- og Ledelsesafdeling, vil ikke afsløre noget om sin indstilling til det konkrete udvekslingsprojekt. Men om princippet med en udveksling siger han:

"Inspirationen er meget vigtig. Det er altid givtigt at se, hvordan militæret i andre lande træner, og bagefter kan man tage de gode ting med hjem og bruge i den hjemlige uddannelse. Men man skal heller ikke se bort fra selve belønningsaspektet. Udvekslingen giver mulighed for at belønne nogen folk, der har gjort en ekstraordinær indsats."

Amerikansk afladning

Martin Kroghs første møde med kulden snød ikke. På ankomstdagen lå temperaturen på omkring 40

minusgrader, og resten af opholdet lå dagstemperaturen på ned til minus 10 grader, mens nattemperaturen sank yderligere til cirka minus 30. Men hverken kulden eller de lange "arbejdsdage" fra syv morgen til 23 aften kunne ødelægge opholdet i Camp Ripley.

Kaptajn Martin Krogh oven på en M1 Abrams kampvogn under demonstrationen af materiel på Camp Ripley

"Vi havde helikoptere og alt det materiel, vi skulle bruge, og de havde fundet de bedste instruktører."

"Amerikanerne lægger en kæmpemæssig energi i det her. Der blev ikke sparet på noget, og alt stod klar til os. Vi havde helikoptere og alt det materiel, vi skulle bruge, og de havde fundet de bedste instruk-

Martin Krogh (tv.) under øvelsen "rensning af hus". Målskiverne var delt i både "good guys" og "bad guys", og det var vigtigt kun at skyde på de sidstnævnte. Martin Krogh skyder mod netop en "bad guy", og bag manden til højre ses en "good guy"-skive. →

tører. Lektionerne var på et meget højt professionelt og fagligt niveau," fortæller den danske officer.

Skydetræningen var et godt eksempel på, at der ingen smalle steder var.

"Der blev ikke skortet på ammunitionen. Vi skød så mange tusind skud, at man dårligt kan slå det ind på en lommeregner," siger Martin Krogh.

Og når skydetræningen var forbi, var der ikke noget med at samle den ubrugte ammunition sammen. Det giver for stor en administrativ byrde at tage ammunition med tilbage fra øvelsen.

"Det var bare at lade op, sætte den på fuldautomatisk og så fyre af, indtil der ikke var mere. Så udtrykket "amerikansk afladning" har altså hold i virkeligheden," konkluderer Martin Krogh.

Pulsen op

Selve øvelserne var præget af høj grad af realisme, ikke mindst rensning af hus, der i modsætning til i Danmark foregik med skarpladte våben og skudsikker vest. Martin Krogh blev udnævnt til teamleder, og han skulle derfor gå igennem huset som den forreste, mens holdet fulgte efter.

"Pulsen kører højt, når man ved, at manden bagved går med et afsikret skarpladt våben, men også fordi vi skulle rydde huset på en bestemt tid for at bestå kurset. Samtidig skulle vi ramme de rigtige målskiver, der både bestod af "bad guys" og "good guys," siger Martin Krogh.

Han mener, at øvelsen var utrolig givende, for soldaten lærer sit våben at kende på en helt anden måde end ellers.

I gas uden maske

Til de meget realistiske øvelser hørte også gasuddannelsen, hvor kursisterne blandt andet skulle lære at arbejde uden gasmaske i et gasfyldt område. Kursisterne blev derfor sprøjtet med kraftig væskeformig tåregas i ansigtet uden at bære gasmaske,

hvorefter de skulle løse seks opgaver.

"Det kan ikke beskrives. Det svider over det hele, og du har det helt forfærdeligt. Halsbetændelse og 40 graders feber er ingenting i forhold til det her. Det er en modbydelig stærk og vedvarende smerte. Det er svært at trække vejret, og hver gang du trækker vejret, trækker du endnu mere gas ind," husker Martin Krogh.

"Halsbetændelse og 40 graders feber er ingenting i forhold til det her."

Øvelsens realisme bunder i, at det er vigtigt for amerikanerne, at soldaten trods smerter er i stand til at løse sine opgaver. Amerikanerne har regnet ud, at der kun er syv procent risiko for, at en soldat dør, hvis han bliver såret. Derfor kan soldaten lige så godt fortsætte sit arbejde, for dermed er der også større chance for, at han overlever.

Evaluering

Vel tilbage på sin arbejdsplads på Kastellet har Martin samlet op om den intense tur til USA. Ud over den meget store oplevelse var han overrasket over det høje professionelle plan og den store faglige relevans af øvelserne. Desuden havde turen en meget gunstig virkning på deltagerne.

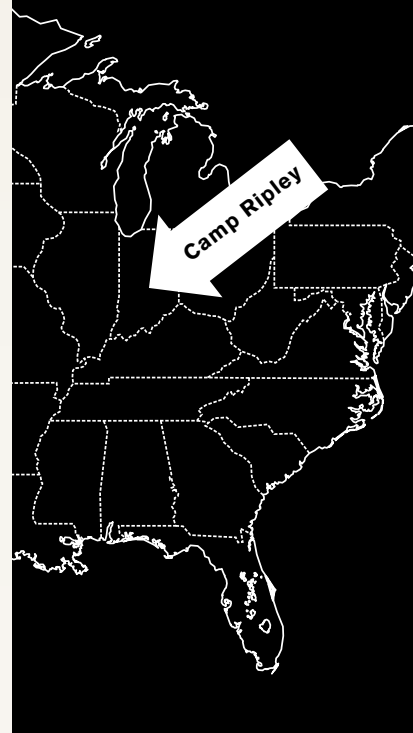
"Der er ingen tvivl om, at en sådan udvekslingstur virker meget motiverende på personalet. Alle var meget tændte på opgaven, for det at være i et fremmed land og i en fremmed kultur gjorde, at alle var meget indstillet på at give et godt indtryk af deres færdigheder. Og i sig selv er det en kæmpe motivation at komme derover," slutter Martin Krogh.

Rapid Reaction Force Training

Hvert år aftaler National Guard og det norske hjemmeværn, hvilken form for træning nordmændene skal deltage i, og i år gjaldt det uddannelsen Rapid Reaction Force Training. Den varer normalt en måned, men var her komprimeret til otte dage.

Ud over skydetræning bestod uddannelsen af øvelserne riot control, checkpoint, selvforsvar, anholdelse af civile, gas-uddannelse og rensning af hus.

Kun hvis alle øvelser blev gennemført tilfredsstillende, består kursisten og får et kursusbevis.

← Med tåregas sprøjet i ansigtet har Martin Krogh 60 sekunder til at løse seks opgaver. Her skal han nedlægge en mand med et knytæveslag.

magasinet

KØR-SELV-LÆSERREJSER

Som læser af HJV magasinet får du disse specielle læsertilbud. Oplys rejsekoden ved bestilling – så får du automatisk rabatprisen.

Marskland og Vadehav

4 dages ferie på 3-stjernet hotel i Schleswig-Holstein

Hotel Ulmenhof ★★★

Marsklandet og Vadehavet i Schleswig-Holstein er både en smuk og barsk oplevelse, som man for alvor får respekt for, når man vandrer på digerne, der igennem århundreder har værnnet, når Vesterhavet har vist tænder. Her er landskabet fladt og forblæst men også storslået, dragende og autentisk, som ganske få steder i verden. På kanten af dette pragtfulde landskab, der betegnes som et af klodens vigtigste vådområder, ligger også den lille by Bredstedt som et bekvemt udgangspunkt for ture langs Vadehavet og i det historiske, gamle danske land. Det 3-stjernede hotels hovedbygning er en smuk gammel villa i Jugendstil, der ligger i gåafstand fra Bredstedts hyggelige centrum. Hotellet er familieejet, og det kommer til udtryk i et personligt præg med flotte detaljer og spændende antikviteter. Fra Bredstedt kan det desuden anbefales at tage på udflugt med biltoget til vadehavs-øen Sylt – eller Sild – som en oplevelse med uendelige sandstrande og en helt original ø-kultur.

Børnerabat (v. 2 betalende voksne): Max. 1 barn 0-5 år gratis i forældres seng. Enkeltværelse kr. 1.249,-. Afbestillingsforsikring: Pr. voksen kr. 65,-. Ekspeditionsgebyr kr. 49,-.

Teknisk arrangør: Happydays

Pris pr. pers. i dobbeltværelse

kr. 1.149,-

Ankomstdatoer:

Okt: 2. 12. 19.
samt valgfri ankomst i perioden 25.10.-31.12.2007 og 1.1.-27.4.2008.

- 3 overnatninger
- 3 x morgenbuffet
- 3 x 3-retters middag/buffet
- 1 x velkomstcocktail

Bestil nu på:
www.happydays.nu

...eller ring:

70 20 34 48

Husk rejsekode: **HJV**

Åbent hverdage kl. 8.00 - 15.30

Ejner Libach udnyttede muligheden for at lade hjemmeværnsfolk tage ud i internationale missioner. Han var med til at lukke og slukke i Irak.

Med livserfaring som ballast

Foto: Axel Søgaard

AF BIRTHE LAURITSEN

Næste gang står der 45 år på fødselsdagskontoen. I det lys ved Ejner Libach godt, at han for længst har overskredet den grænse, da Forsvaret vil tegne langtidskontrakt med ham. Faktisk fik han allerede for 15 år siden at vide, at han var for gammel til at tage hul på en karriere i hæren.

Så meget desto mere er der grund til at glæde sig over, at han én gang har haft oplevelsen af at være professionel i den militære branche.

For trods sin – i denne sammenhæng – høje alder, blev han i efteråret 2006 ansat som konstabel med ét eneste mål for øje: At være motormekaniker/kører i et halvt år i den nu lukkede danske lejr, Camp Einhejrer på Basra Air Station i Irak, hvorfra han vendte hjem 1. august, da Danmark trak sig ud.

Forinden havde han uden problemer klaret den fysiske test, der var en forudsætning for ansættelsen. Og hans manglende værnepligtsuddannelse

blev kompenseret af den uddannelse, godt 20 års medlemskab af hjemmeværnet har givet ham.

Men hvad der måske var endnu vigtigere, kunne han – midt i bomberegnet – trække på de erfaringer, som kun livet kan give. En livserfaring, der ifølge hans sektionsfører, oversergent Peter Friis, gjorde samarbejdet ekstra positivt.

"Blandt andet var Libach ikke bange for at tale om sine følelser og på den måde få andre til at gøre det samme. Det kan i sig selv være med til at tage lidt af trykket af det pres, som opstår, når døgnets 24 timer groft sagt skal leves iført fragmentationsvest og med den risiko, der er forbundet med fjendtlig beskydning.

At have livserfaring betyder også, at man har en anden indsigt, mere disciplin og i det hele taget favner mere bredt," siger Peter Friis, der til daglig er tjenstgørende ved Gardehusarregimentet.

Han har kun lovord til overs for de hjemmевærnsfolk, der til punkt og prikke løste diverse servicefunktioner i den danske lejr, indtil den lukkede og slukkede.

Kalkuleret risiko

Ejner Libach var den eneste menige blandt reparationsdelingens i alt 25 ansatte, der var der tiden ud. De øvrige rejste hjem og måtte dermed afløses efter tre-fire måneder i det, nogen vil kalde Helvede.

"Nogle var hjemmefra for første gang, og så kan seks måneder være langt tid i en stresset hverdag. Man drøfter da også, om tre måneder vil gøre det lettere at skaffe kvalificerede folk, fordi det er en periode, der er lettere at overskue – ikke kun for de udsendte, men også for de pårørende. Seks måneder er ikke mindst lang tid, hvis man har små børn," siger Ejner Libach.

Selv havde han afklaret den kalkulerede risiko ved opholdet med sin 17-årige delesøn og sin mor hjemme i Hobro. Og under hele opholdet kommunikerede han med dem på henholdsvis mail og telefon.

Især mailen betragter han som en fortrinlig livline til hverdagen hjemme. Ikke blot til den nære familie, men også til vennerne.

"Det var vigtigt at vide, at man ikke var glemt," siger han.

Praktik i Grønland

Libach var uddannet traktormekaniker, før han for fire år siden begyndte læreruddannelsen på Aalborg Seminarium. Ud over den livserfaring, det i sig selv giver, har han gennem godt 20 år brugt stort set al

fritid – herunder ferier – på at ud-danne sig i hjemmевærnet.

Til livserfaringen hører også et par ophold i Grønland, hvor han tilbragte praktiktiden i lærerud-dannelsen, som han nu er gået i gang med at færdiggøre.

For – som han siger – når nu muligheden bød sig, hvorfor så ikke tage oplevelsen i den nordligste del af rigsfællesskabet med.

Sideløbende med læreruddannelsen bruger han sine weekender på at blive friluftvejleder – med speciale i lejrLiv. Den uddannelse kan også bruges, hvis han – sådan som hans ønsker står nu – vil arbejde på en efterskole.

"At gøre en god figur"

Når Ejner Libach for et år siden søgte ind som konstabel via aftalen om, at hjemmевærnet kan stille frivillige til rådighed for hæren – som der så tegnes kontrakt med til formålet – var det ikke resultat af en pludselig indskydelse.

Han har flere gange rejst spørgsmålet. Og da muligheden bød sig, var det også afgørende at gøre "en god figur" for hjemmевærnet – at være en af de bølgebrydere, der beviser, at hjemmевærnsfolk kan bidrage til at løse internationale opgaver og samtidig aflaste de professionelle soldater.

Ejner Libach (i ørkenuniform) brugte en uge af sin ferie under udstationeringen i Irak til at undgå Nijmegen-marchen.

På den anden side kan hjemmeværnet også drage nytte af de erfaringer, opholdet i Irak har givet ham.

I hvert fald føler han sig mere militærfaglig skarp.

På den måde er der en slags symbiose mellem den uddannelse/træning, han har fået i det frivillige værn, og de input, opholdet i Irak betød.

Tæt på hinanden

At han kunne være far til mange af sine holdkammerater, viste sig ikke at få negativ betydning.

"De fandt hurtigt ud af, at den gamle godt kunne være med," siger han. Måske var det endda lettere for ham at bo i et 20-mands telt i seks måneder.

"Man kommer tæt på hinanden, men forsøger samtidig så godt som muligt at støtte hinanden," siger han.

I det halve år var han uden for lejren fem gange, og han kunne nok have ønsket sig et par fridage mere af den slags, han en gang oplevede i Kuwait. Dage, da man kan gå i badeland og basarer eller i civilt tøj sidde på en café uden hele tiden at skulle tænke på risikoen for at blive beskudt. Den udgang varede 16 timer, hvoraf sammenlagt seks timer blev brugt til transport.

Sine tre ugers ferie brugte han blandt andet på at gå Nijmegen-march – for hjemmeværnet.

Nye opgaver i hjemmeværnet

Inderst inde havde Ejner Libach håbet, at hans indsats kunne udløse en kontrakt med hæren.

"Jeg vil ikke have noget imod at komme ud igen – men det skal være som led i en langtidskontrakt," understreger han.

Men så er vi tilbage ved alderen.

I stedet smøges ærmerne nu op til en ny indsats i hjemmeværnet – denne gang som nyudnævnt kompagnichef i et motoriseret infanterikompagni i Hjemmeværnsdistrikt Himmerland. En af opgaverne bliver at sikre et fortsat generationsskifte blandt medlemmerne.

Desuden er han i gang med tredje periode i Landsrådet, hvor debatten om at bruge hjemmeværnsfolk til forskellige støtteopgaver i internationale missioner ofte har været til debat.

Og som han lakonisk tilføjer:

"Nu kan jeg da for alvor tale med."

Camp Einhejrer i Irak
Fotos: Susanne Blomqvist,
Forsvarets Mediecenter

To garvede og respekterede marinere modtog i august æressabler for udviklingen af en ny fælles manual for Search and Rescue.

Foto: Ole Frits

Kaptajnløjtnanterne Bjarne Toft Madsen (th) og John Strøbæk er blevet hædret med fine sabler for deres indsats og store engagement inden for søredning.

Hæder til søredningseksperter

AF CHARLOTTE BAUN DREJKA

Normalt er de to erfarne gråsprængte søredningseksperter, kaptajnløjtnanterne John Strøbæk fra Dragør og Bjarne Toft Madsen fra Århus ikke sådan at bringe ud af fatning.

Lørdag den 18. august fik de sig dog begge noget af en overraskelse, der fik vandet til at stige en kende i øjnene.

Efter at have holdt et foredrag om SAR på et chefseminar blev de kaldt frem af kommitteret Ulrik Kragh. Han havde i sin egenskab af formand for Hjemmeværnsfonden medbragt en helt særlig hædersbevisning til de to herrer: To fornemme sabler med perlemorsbesætning.

"I har ydet en stor uegennyttig indsats for udviklingen af en fælles SAR-manual i Danmark. For danskerne er det netop hjemmевærnets indsats inden for søredningen, der er den mest synlige og mest anerkendte. Selv om I begge er frivillige, så agerer I fuldstændigt som professionelle i forhold til

hjemmевærnets naturlige samarbejdspartnere," påpegede Ulrik Kragh i sin motivering for hædersbevisningen.

Det er første gang frivillige marinere får tildelt æressabler.

"Det kom fuldstændig bag på os. Vi er meget, meget stolte. Det varmer virkelig at få et sådant skulderklap," lyder det fra John Strøbæk og Bjarne Toft Madsen. Med sablerne fulgte også en check på 8.500 kroner til hver.

Bibel inden for søredningen

Baggrunden for hædersbevisningen er det meget omfattende arbejde, de to ildsjæle har lagt i udviklingen af en ny fælles SAR-manual for hele Danmark.

Den nye manual er biblen inden for søredning og blev lanceret sidste år. Den har erstattet de forskellige manualer, som tidligere blev anvendt af marinehjemmевærnet,

kystredningstjenesten og søværnet.

Manualen har allerede fået fine skudsmål, fordi den er let tilgængelig, logisk opbygget og et særdeles godt hjælpeværktøj, der hyppigt bliver opdateret.

I flotillechefkredsen er der udbredt enighed om, at John Strøbæk og Bjarne Toft Madsen har fortjent skulderklappet, der er kommet i stand efter anbefaling fra marinehjemmевærnsinspektør, kommandør Karsten Riis Andersen.

Makkerparrets viden inden for SAR vejer nu så tungt, at der også fra international side er bud efter dem. I foråret var de i Serbien for at fortælle serbiske beslutningstagere om den danske SAR-tjeneste. Begge var inviteret som en del af et dansk udsendt ekspert-hold med spidskompetencer inden for national sikkerhed og beredskab. I nær fremtid venter formentlig undervisningen af estiske navigatører i SAR.

Derfor går vi Nijmegen-marchen

Det er blandt andet kammeratskabet, en god måde at holde sig i form på og opbakningen fra tilskuerne, der får mange hjemmeværnssoldater til at deltage – år efter år.

AF VIBEKE BAGGE

Erfaren mand er god at gæste, hedder et gammelt ordsprog. Og netop erfaringer spiller en stor rolle, når man skal gennemføre Nijmegen-marchen.

I hjemmeværnet er der en lang og god tradition for at deltage i marchen, der hvert år samler over 40.000 såvel civile som militære gængere fra hele verden.

Og den erfaring, som er høstet gennem årene, kommer ikke blot de, der har gået mange gange, men også de nye til gode. For blandt hjemmeværnets gængere er man rigtig gode til at tage hånd om hinanden og give march-fif videre.

Dertil kommer, at alle forinden skal gennemføre de obligatoriske kontrolmarcher, så udgangspunktet for at gennemføre selve Nijmegen-marchen er klart til stede.

Behageligt marchvejr

Sådan var det også i år, hvor 158 mandlige og 11 kvindelige hjemmeværnssoldater mødte op til start. Alle de kvindelige deltagere gennemførte marchen, mens seks af de mandlige måtte udgå. Den væsentligste årsag var ikke - som man kunne forvente - vabler, men knæproblemer.

I modsætning til sidste år, hvor marchen måtte aflyses efter førstedagen på grund af ekstrem varme med flere dødsfald til følge, var vejrguderne i deres blidere hjørne med behageligt marchvejr. Kun på den sidste dag var de i drillehumør om eftermiddagen og udløste en voldsom regn- og tordenbyge over gængerne på vej mod målet.

En livsstil

Når man spørger hjemmeværnets deltagere, hvorfor de stiller op til de strabadser, som både

for-træningen og selve marchen vitterligt byder på, så er svarene mangfoldige: Det er blevet en livsstil, en god måde at holde sig i form på, stemningen i lejren og i byen, det gode kammeratskab og ikke mindst hyldesten fra den tusindtallige tilskuerskare.

Og det bør endnu flere hjemmeværnsmedlemmer prøve. Tilslutningen til årets march kunne godt have været noget større, og det vil glæde Chefen for Hjemmeværnet, generalmajor Jan S. Norgaard, hvis han til næste år ved afslutningen af den 92. Nijmegen-march kan sætte mange flere medaljer på seje hjemmeværnssoldater, som har undt sig selv den store oplevelse, det er at være med.

Kaptajn Paul Reimer, chef for Hærhjemmeværnsdistrikt Sønderjyllands motoriserede infanterikompani får af Chefen for Hjemmeværnet, generalmajor Jans S. Norgaard, sit synlige bevis på at have gennemført den 91. Nijmegen-march.

Foto: Vibeke Bagge

Nijmegen-marchen var præget af usædvanligt mange skader hos Forsvarets deltagere på det danske militære hold. Delegationslæge og distriktslæge i hjemmeværnet, Inger Kjeldal, måtte konstatere, at der både på anden og på tredjedagen blev behandlet næsten tre gange flere skader, end der behandles på skadestuen på et dansk sygehus på én dag! Hun mente, at for mange gængere var for dårligt forberedt og brugte for dårligt fodtøj. Her er Inger Kjeldal ved at få has på en af marchens sidste vabler. →

↑
"Jeg har endnu ikke fanget dagens fugl – fodskaden," jokede 66-årige Gunnar Hansen fra Politikompagni Sønderjylland på tredjedagen af årets Nijmegen-march. Han var med for 39. gang og var dermed den på holdet, som havde gået flest gange. "Det er blevet en livsstil for mig, men næste år er det sidste gang, for jeg vil slutte, mens legen er god," lovede Gunnar Hansen.

↑
Som sædvanlig var der fuld fart over Øglerne – det fælles marchhold for hærhjemmeværnsdistrikterne Storkøbenhavn og Nordsjælland. Her er holdet på vej med pibe og trommer gennem førstedagens honnrørby Elst.

←
Var der noget, de tre deltagere på det danske militære hold trængte til efter andendagens 40 kilometers march, så var det et godt fodbad uden for boligbarakken i Heumensoord-lejren. Chefen for Hjemmeværnet, generalmajor Jan S. Norgaard forhørte sig om føddernes tilstand.

For at forhindre kødannelser var forplejningszonen på rasteplasserne for de nordiske gængere i år delt op i en "for"- og en "bag-butik". I forbutikken var der åbent for enkeltgængere som her generallæge Erik Darre, der får forsyninger af sunde snacks. I bagbutikken hentede cykelordonnanserne forsyninger til deres hold. →

← Den 91. Nijmegen-march åbnede med et stort show i bedste olympiske stil på Goffert stadion. Som optakt hoppede 30 faldskærmsspringere ud fra et stort transportfly og landede efterfølgende med imponerende høj hastighed og præcision på stadionets græstæppe.

Alle mandlige deltagere mellem 18 og 49 år skal bære mindst 10 kg opakning under Nijmegen-marchen. På en rasteplass fik en deltager fra søværnet kontrolvejlet sin rygsæk af arrangørerne. Sækken vejede næsten 13 kilo, og gængerer fik at vide, at han for sin egen skyld godt kunne holde lidt igen med vægten. →

↑ Den traditionelle kransnedlægnings på den canadiske kirkegård i Groosbeck til ære for de canadiske soldater, som faldt i forbindelse med Hollands befrielse under Anden Verdenskrig, blev i år foretaget af MAKONI-holdet tilsat to orlogspræster fra søværnet.

En hård march

Deltagerne på hjemmeværnets march-hold, der gik de 650 kilometer fra København til Nijmegen, blev tappet for mange kræfter under vejs på grund af dårligt vejr. Men målet blev nået i fin stil.

TEKST OG FOTO: VIBEKE BAGGE

Det var bestemt ikke kun en dans på roser for hjemmeværnets marchhold, der valgte at gå de 650 kilometer til Nijmegen forud for selve Nijmegen-marchen.

Det startede så godt om formiddagen den 30. juni, hvor forsvarsminister Søren Gade (V) på Kastellet i København sendte de marchivrige af sted i flot solskin.

"Jeg er imponeret af, at mange af jer har op til 1.500 træningskilometer i benene forud for marchen. March giver fysisk træning, udholdenhed og kammeratskab – og dertil viser I evnen til at sætte jer mål og viljen til at nå dem. Egenskaber, som Forsvaret ønsker i enhver soldat," sagde ministeren.

Netop viljen til at nå målet i Nijmegen blev sat på en hård prøve mod slutningen af den lange march. Kraftig regn og blæst gjorde livet surt for gængerne og tappede dem for mange kræfter og en del kilo.

"Vi er kommet hele følelsesregistret igennem, og strabadserne har ind imellem været årsag til store humørsvingninger, fortalte en af deltagerne, Ole

Hanson fra Hærhjemmeværnsdistrikt Sydvestfyn aftenen før den sidste etape.

Men det satte mål blev nået ved middagstid søndag den 15. juli. I fin stil og syngende "Makoni-team is marching in" krydsede holdet Nijmegenbroen, inden det gik videre mod den militære Heumensoordlejr. Her blev holdet mødt med stående klapsalver fra både danske og udenlandske militære gængere og med disse ord fra chefen for den danske Nijmegen-delegation, oberst Knud V.L. Lyngtorp:

"Godt gået, god ånd, godt kammeratskab. Vi er stolte af jer."

Holdleder, major Sven O. Andersen, Hærhjemmeværnsdistrikt Nordvestfyn, fulgte oberstens ord op med at sige, at det havde været et privilegium for ham at lede holdet.

Efter en dags hvilepause fortsatte holdet den normale Nijmegen-march, som – naturligvis - også blev gennemført.

Makoni-holdet krydser Nijmegenbroen i fin stil efter to en halv uges marchtur gennem Danmark, Tyskland og Holland.

AF VIBEKE BAGGE

En sommer i uddannelsens tegn

Over 400 hjemmевærnssoldater har brugt en uge af sommerferien til at sidde på skolebænken – og familien var med.

Musik skal der til. De mange musikere på sommerkursus i Nymindegab var ikke karrige med at give smagsprøver på deres kunnen til glæde for alle deltagerne.

Foto: Vibeke Bagge

Hjemmевærnssoldater er ikke blege for at bruge en del af sommerferien på at dygtiggøre sig. Sådan var det også i juli i år, hvor over 400 satte sig på skolebænken i Nymindegab og Slipshavn for at få en udviklende, uddannende, underholdende og udfordrende uge med et varieret udbud af kurser. Omkring 300 øvrige medlemmer deltog som instruktører og hjælpere i de tre uger, kurserne varede.

Sommerkurserne er ikke ferie, men et tilbud om at finpudse allerede tillærte færdigheder og tilegne sig ny viden. Samtidig giver kurserne mulighed for at være sammen med familien, som i en vis udstrækning også kan deltage på udvalgte kurser. Imens sørger en række gæve børnepassere for at fylde

dagene ud for den unge generation med et hav af aktiviteter.

På Hjemmевærnsskolen i Nymindegab er der tale om værnssfælles kurser, der i år i den første uge af juli bød på sikkerhedspolitisk kursus (se særskilt artikel herom på side 40), uddannelse af rekrutterings- og kontaktofficerer, et pilotprojekt for idrætsofficerer samt musikkursus. Omkring 200 hjemmевærnssoldater samt deres familier havde takket ja til at deltage.

På Marinestation Slipshavn ugen efter havde marinehjemmевærnet sin årlige uddannelsesuge, hvor der var mulighed for at deltage i kurser for dækskaster, bådsmand, kommunikationsfolk og motorpassere på de sejlene enheder.

Marinehjemmевærnets bevogtnings- og nærforsvarsheder (BON) kunne uddanne sig i eskorte, havnebevogtning og håndtering af situationer med udslip af kemiske, bakteriologiske, radioaktive og nukleare stoffer. Omkring 150 hjemmевærnssoldater deltog med deres familier.

Flyverhjemmевærnet satte den tredje uge i juli – ligeledes på Slipshavn - punktum for sommerkurserne med over 70 deltagere på Summercamp. Her var der blandt tilbudene kurser i førstehjælp, resterende lovpligtig uddannelse, bevogtning under fredsberedskab, brandbekæmpelse samt rednings- og miljøuddannelser.

Foto: Tuf Krenchel

Foto: Vibeke Bagge

Foto: Ninna Falck

Foto: Børnepasserne

Foto: Vibeke Bagge

1. Førstehjælp. På flyverhjemmeværnets sommercamp var der tilbud om førstehjælpskursus.

2. Feltgudstjeneste. På sommerkursus i Nymindegab stod feltpræst O. Shaw for en velbesøgt aftengudstjeneste.

3. Dækgastkursus. På med våddragt og redningsvest og så en tur i "baljen" for at få en fornemmelse af, hvordan det er at have disse ting på i vandet. Kursisterne lærte også om, hvordan de skal forholde sig i vandet, og når de skal op om bord igen.

4. Børneaktiviteter. For den unge generation er der mange aktiviteter, mens forældrene er på kursus. Luftmeldeposten i Nymindegablejren var omdannet til rappelletårn til glæde for seje børn.

5. Bedre held næste gang. Deltagerne på idrætsofficerskursus afprøver et af de momenter, der indgik i uddannelsen i Nymindegab.

Deltagerne på det sikkerhedspolitiske kursus på Hjemmeværnsskolen fik styrket deres grundlag for at forstå den sikkerhedspolitiske situation.

Sikkerhedspolitik under lup

AF VIBEKE BAGGE, TEKST OG FOTOS

Med mindre sikkerhedspolitik er en væsentlig del af ens dagligdag, kan det være vanskeligt at gennemskue det sikkerhedspolitiske spil på baggrund af flimrende nyheder på tv-skærmen eller avisernes varierende dækning af begivenhederne i verdens brændpunkter.

Det blev der rådet bod på for deltagerne på det sikkerhedspolitiske kursus på Hjemmeværnsskolen i begyndelsen af juli, hvor der var mulighed for at få sit grundlag for

at forstå den sikkerhedspolitiske situation markant styrket.

De omkring 50 deltagende hjemmeværns-soldater var "håndplukket" blandt ansøgerne, da kurset specielt henvendte sig til førende meningsdannere i hjemmeværnets underafdelinger.

De fik et indblik i sammenhænge mellem terror i Danmark og dansk militært engagement i Irak og Afghanistan og i de tanker,

som Forsvaret, det politiske system og nødhjælpsorganisationerne gør for at vinde freden i verdens konfliktområder.

Ugens temaer

På programmet stod "Danmark som strategisk aktør og samtænkning af Danmarks samlede ressourcer", "De civile aktører – NGO'er, Røde kors med flere", "Militære erfaringer fra internationale missioner" og

← Major Bjarne Møller, næstkommanderende ved Hærhjemmeværnsdistrikt Østjylland (th) har lige som premierløjtnant Kasper Svendsen, Gardehusarregimentet, været chefer for danske "Provincial Reconstruction Teams" – såkaldte genopbygnings-team i det nordlige Afghanistan. På sikkerhedspolitisk kursus fortalte de om deres erfaringer og opnåede resultater.

Samtænkning af reformer, stats- og nationsopbygning".

De centrale begreber som sikkerhed og trusler og en beskrivelse af, hvordan Danmark agerer sikkerhedspolitisk, blev med kyndig hånd gennemgået af adjunkt Peter Kim Lausten fra Institut for Strategi på Forsvarsakademiet.

En hel dag var afsat til indlæg og diskussioner om de civile aktørers indsats i internationale missioner. Repræsentanter fra Dansk Røde Kors, Læger uden Grænser og DACAAR (Den danske komité for hjælp til afghanske flygtninge) forklarede blandt andet om deres baggrund, opgaver, finansiering og behovet for at være neutrale og hvorfor de ikke kan arbejde under militær beskyttelse.

Feltarbejdet

Spændende var det at høre om danske soldaters erfaringer fra internationale missioner i Afghanistan og Irak og de opnåede resultater.

Major Bjarne Møller, næstkommanderende ved Hærhjemmeværnsdistrikt Østjylland har lige som premierløjtnant Kasper Svendsen, Gardehusarregimentet, været chefer for danske "Provincial Reconstruction Teams" – såkaldte genopbygningsteam i det nordlige Afghanistan.

Under meget vanskelige vilkår med usædvanlig dårlig infrastruktur, trusler på livet og direkte beskydninger har de været med til at

stække de lokale mafiaer ved inddragelse og registrering af våben, som siden blev overgivet til den afghanske hær. De har bilagt lokale stridigheder og været med til at bringe det lokale politi i position.

I Irak har kaptajn Michael Brandt, som chef for Støtte- og Samtækningsenheden i den danske bataljon opnået gode resultater i forbindelse med hjælp til at støtte den demokratiske proces, udvikle lokaladministrationen, uddannelsen og sundheden i Basra-området.

"Det er nemt at vinde en krig, men det er svært at bygge et land op igen", lød det kontant fra Peter Dahl Thruelsen, Institut for Strategi ved Forsvarsakademiet, da han som sidstemand skulle fortælle om krisehåndtering og nationsopbygning. Han koncentrerede sig specifikt om tilstanden i Afghanistan og kom ind på de politiske og politimæssige udfordringer, udfordringerne for den afghanske hær og udfordringen med at stække opiumsproduktionen i landet.

Fortæl videre

"Sikkerhedspolitisk kursus giver jer som repræsentanter i hjemmевærnets frontlinie mulighed for at samle tanker og danne jeres egne holdninger – nu formentlig på baggrund af større viden om sikkerhedspolitik, end de fleste har," sagde hjemmевærnets kommitterede Ulrik Kragh til hjemmевærnssoldaterne ved kurssets slutning.

VOXPOP

Hvad fik du ud af det sikkerhedspolitiske kursus?

Kaptajn A.C. Havekrog, eskadrillechef

274 Østjylland: Jeg fik god indsigt i sikkerhedspolitik gennem indlæggene og arbejdet i syndikatet og kan bruge det lærte i diskussioner og ved arrangementer både i hjemmевærnet og i mit civile arbejde.

Premierløjtnant Rigmor Petersen, Hærhjemmeværnsdistrikt Djursland:

Jeg er blevet mere bevidst om sikkerhedspolitik i min hverdag og har forstået, hvad det betyder at have en aktiv sikkerhedspolitik og en befolkning, der går ind for den. Det lærte kan jeg bruge ved uddannelsesaktiviteter i hjemmевærnet.

Premierløjtnant K.M. Madsen, Den regionale Føringsstruktur, næstkommanderende i Totalforsvarskompani Vejle:

Det var et spændende og godt kursus, hvor der blev sat fokus på mange vinkler af sikkerhedspolitikken af en række imponerende og kompetente foredragsholdere. Niveaet var perfekt.

Iranske Maria Arianfar demonstrerede persiske danse og fik deltagerne i sikkerhedspolitisk kursus til at danse med.

Hvorfor har nødhjælpsorganisationer og NGO'er så vanskeligt ved at arbejde under militær beskyttelse? Det var et af udgangspunkterne for diskussionen med Stefan Islandi, Dansk Røde Kors (tv), Dorthe Egebech Jørgensen, DACCAR, og Michael Gylling Nielsen, Læger uden Grænser, på det sikkerhedspolitiske kursus.

Han tilskyndede dem til efterfølgende at bidrage til forståelse for den danske forsvars- og sikkerhedspolitik og dermed forklare den til andre, som ikke kender baggrunden.

Godt tilfreds

Sikkerhedspolitik fra morgen til aften i en hel uge. Det lyder som en tung omgang at komme igennem. Men de godt 50 deltagende hjemmевærnsoldater var godt tilfreds.

Tilfredsheden skyldes ikke mindst, at de selv i vid udstrækning i syndikater fik lov til at diskutere de oplæg om Afghanistan og

Irak, der var oppe i løbet af ugen, og havde lejlighed til gruppevis at stille supplerende spørgsmål og få uddybet specifikke emner hos oplægsholderne. Og deltagerne havde også mulighed for – ud fra specifikke emner – at komme med bud på nye muligheder til løsning af de sikkerhedspolitiske udfordringer.

Afghanske middagsretter, undervisning i iranske og kurdiske danse, oplæsning af persiske eventyr og humor var med til at fordøje de tunge emner og få dem til at glide lettere ned.

GARDERNETVAERK.DK

FOR TJENESTEGØRENDE OG ERHVERVSACTIVE LIVGARDERE

- Intensiv networking
- Sportsaktiviteter
- Medlemsfordele
- Erhvervsfordele
- Online salg af merchandise

Vi skaber muligheder for og netværk til, at det enkelte medlem aktivt udvikler sit professionelle virke i samspil med ligesindede og til gavn for Den Kongelige Livgardes samfundsmæssige betydning og renommé

Den videre vej for **Interforce-samarbejdet**

I løbet af i år skal 50 procent af alle hjemmeværns-soldater have kendskab til Interforce.

AF JØRGEN JELSTRUP

Interforce er et samarbejde mellem Forsvaret, herunder hjemmeværnet, og private og offentlige virksomheder om Forsvarets og hjemmeværnets brug af frivilligt personel.

Interforce har blandt andet til formål at gøre livet lettere for de medarbejdere i det civile erhvervsliv med både en civil og en militær forpligtigelse, når de indkaldes til efteruddannelse og udstationering, eller når de med kort varsel indsættes i totalforsvaret.

Forsvarsministeriet har som bekendt henvist hjemmeværnet til at søge jobsikkerhed for sine frivillige gennem dette Interforce-samarbejde.

Hjemmeværnet har derfor en særlig forpligtigelse til at udbrede kendskabet til Interforce og derved få en større accept af behovet for at kunne frigøre blandt andet hjemmeværnets frivillige med kort varsel til blandt andet opgaver i totalforsvaret – og herved en bedre jobsikkerhed for den frivillige.

Øget kendskab

På det årlige komitémøde i 2006 i Interforce erkendte man behovet for at få udbredt kendskabet til Interforce. Derfor blev det fastsat som en målsætning, at Interforce skal opnå en kendskabsgrad på 75 procent internt blandt Forsvarets militære personel og eksternt hos Interforce-støttevirksomhedernes personalefolk samt hos ansatte, der har kontrakt med Forsvaret eller er frivillige i hjemmeværnet.

Hjemmeværnet har derfor iværksat en række interne og eksterne tiltag til fremme af kendskabet til Interforce i 2007 og 2008. Målet er at nå en kendskabsgrad på 50 procent i 2007 og på 75 procent i 2008 internt i hjemmeværnet.

Interne initiativer omfatter at:

- orientere om Interforce på alle chefmøder (2007),
- orientere om Interforce på alle møder i rådsorganisationen (2007),
- udpege Interforce-kontakter ved alle regioner og distrikter (2007),
- fordele bladet "Interforce News" til alle myndigheder og enheder (2007),
- udfærdige - ved behov - uddannelsesbevis/kompetencebevis for personel ved region/distrikt (2008),

- etablere link fra hjemmesider til Interforce ("Interforce" bør nævnes på hjemmesiden) (2007).

Eksterne initiativer omfatter at:

- etablere status for støttevirksomheder i respektive totalforsvarsregioners område (2007),
- fordele status til hærhjemmeværnsdistrikter med orientering til øvrige distrikter og virksomheds-hjemmeværn (2008),
- gøre status over støttevirksomheder i respektive kompagniområder og afklare, hvilket hjemmeværnspersonel som er ansat i disse. På den baggrund kan medlemmerne blive orienteret om, hvorvidt "deres" virksomhed er tilknyttet Interforce – og virksomhederne kan orienteres om, at de har hjemmeværnspersonel blandt deres ansatte (2008),
- aftale hvem der kontakter de enkelte støttevirksomheder lokalt – med tilbud om orientering med mere om hjemmeværnet og tilbud om uddannelse blandt andet på Hjemmeværnsskolen (2008),
- orientere om disse tiltag i de regionale Interforce komiteer (2007).

Aktiviteterne er iværksat med årsprogrammet, og efter hvert enkelt punkt er i parentes anført, hvornår det senest skal være gennemført. Totalforsvarsregionscheferne, som også er medlem i den regionale Interforce-komité, har ansvaret for gennemførelsen.

Måling af kendskabet

Målet for 2007 er, at hver anden i hjemmeværnet ved, hvad Interforce er. Hjemmeværnskommandoen gennemfører derfor ultimo 2007 en repræsentativ undersøgelse af kendskabet til Interforce i de enkelte totalforsvarsregioners geografiske område. Denne undersøgelse bliver gennemført i sammenhæng med en tilsvarende undersøgelse af kendskabet til hjemmeværnets vision og mission.

Der vil blive gennemført en lignende undersøgelse af kendskabet til Interforce ultimo 2008, men et godt kendskab allerede i 2007 er en forudsætning for det videre arbejde mod en bedre jobsikkerhed for det frivillige personel og derved også mulighed for en bedre hvervning og fastholdelse.

Foto: Morten Fredslund

Hjemmeværnet satser på at have den regionale føringsstruktur på plads til november.

← Stabschef i Hjemmeværnskommandoen, oberst Finn Winkler: "Intensiv hvervekampagne skal skaffe det resterende mandskab til den regionale føringsstruktur."

Ny hververunde til føringsstrukturen

AF JØRGEN JENSEN

Hjemmeværnskommandoen er sammen med totalforsvarsregionerne nu i gang med en ny hververunde for at få besat de sidste pladser i Den Regionale Føringsstruktur (REFØ).

Føringsstrukturen er et element i forsvarsaftalen. Ifølge aftalen skal der indgås kontrakter med 885 personer – reserveofficerer, sergenter og konstabler. Deres opgave er at føre menige, der efter aftjent værnepligt skal stå til rådighed for samfundet i tre år.

Opgaverne kan være mangeartede. For eksempel bevogtning af vigtig infrastruktur, overvågning samt trafik- og adgangskontrol, hjælp til redningsberedskabet i tilfælde af ulykker og katastrofer med mere.

Den regionale føringsstruktur er et vigtigt led i totalforsvaret, og foreløbig har hjemmeværnet indgået aftaler med over 700 personer fra reserven om at føre de menige. Nu skal man have de resterende pladser besat.

Stabschef i Hjemmeværnskommandoen, oberst Finn Winkler, oplyser, at en intensiv hvervekampagne er i gang, så man kan have REFØ-strukturen på plads ved udgangen af november i år.

Det såkaldte "Call Center" koncept, som er udviklet af Totalforsvarsregion Midtjylland og anvendt

med succes i rekrutteringen af frivillige til hjemmeværnet og REFØ-strukturen, bliver i efterårets kampagne brugt af alle totalforsvarsregioner.

Personlig kontakt

I det hele taget er personlig kontakt alfa og omega i bestræbelserne på at hverve det nødvendige personel. Erfaringen viser, at personel af reserven værdsætter at blive kontaktet. Det er en klar tilkendegivelse af, at forsvaret og hjemmeværnet har brug for deres kompetencer og vilje og lyst til at gøre en ekstra indsats.

Udover anvendelsen af "Call Center"-modellen har Hjemmeværnsledelsen opfordret Hovedorganisationen for Personel af Reserven i Danmark og det faste personel i hæren til at være aktive i rekrutteringen til REFØ gennem deres kontakter til officerer, befalingsmænd og øvrigt personel af reserven.

Finn Winkler understreger, at den regionale føringsstruktur ikke alene er en spændende udfordring for det reservepersonel, der skal føre de menige. Det er også meget motiverende for de menige at vide, at der kan blive brug for dem til vigtige opgaver – militært og civilt – i den periode, de står til rådighed.

FAKTA

Fakta om føringsstrukturen

Hjemmeværnskommandoen er af Forsvarsministeriet pålagt at opstille en regional føringsstruktur blandt personel af reserven.

Føringsstrukturen omfatter 885 personer – officerer, befalingsmænd og øvrigt personel af reserven. Personel rekrutteres på frivillig basis.

Der er afsat midler til uddannelse af føringsstrukturen på gennemsnitlig fem rådighedsdage per mand.

Føringsstrukturen skal føre de menige, der står til rådighed for samfundet i en treårig periode efter aftjent værnepligt.

De menige – op til 6.000 i totalforsvarsregisteret – kan aktiveres, hvis samfundet får brug for styrken.

Opgaver for den regionale føringsstruktur kan omfatte bevogtning af samfundsvigtige installationer, hjælp til redningsberedskabet, støtte til hjemmeværnet med videre.

Tegning: Peter M. Jensen

Partiformand Villy Søvndal fra SF blev en af sommerens mest citerede politikere med sit forslag om at sætte hjemmeværnet ind mod de dræbersnegle, der gør livet surt for landets haveejere.

Det går ad h til

Der er delte meninger om, hvorvidt hjemmeværnet skrives med stort H eller lille h i en sætning.

Hvis man ser på ordet hjemmeværnet, så er det en betegnelse, der også bruges i andre lande. Derfor kan det ikke defineres entydigt som et egennavn, der som hovedregel skrives med stort begyndelsesbogstav. I stedet må hjemmeværnet betegnes som et appellativ – et ord, der blot beskriver, hvad noget er i stedet for at være et egentligt navn.

Hjemmeværnsledelsen har derfor bestemt, at den korrekte stavemåde er at skrive hjemme-

værnet med lille h, med mindre det står i starten af en sætning.

Det med lille begyndelsesbogstav gælder også for alle andre enheder inden for hjemmeværnet: hærhjemmeværnet, marinehjemmeværnet, flyverhjemmeværnet, virksomhedshjemmeværnet.

Disse regler skal følges og kan sidestilles med, at man naturligvis også er korrekt påklædt efter de gældende retningslinier.

Af Vibeke Bagge

En hård dyst

Hjemmeværnets hold fik ikke sovet meget under den knaldhårde patruljekonkurrence Erna Raid i Estland i begyndelsen af august. Til gengæld gik deltagerne et par hundrede kilometer i løbet af ugen på alt underlag undtagen veje.

Årets hold kom fra Totalforsvarsregion Syd, der forud for konkurrencen havde inviterede alle medlemmer af patruljekompagnier i regionen til at deltage. Ud af 28 interesserede blev holdets faste stok på seks mand hurtigt fundet.

"Det var detaljer, der afgjorde, hvem der kom på holdet," siger Allan From Andersen, kaptajn i Hærhjemmeværnsdistrikt Vejle og manden, der står for hjemmeværnets videregående patruljeuddannelse. Han var med i Estland som hjælper.

Ved konkurrencens start blev alle hold sejlet uden for Tallinn, hvorefter de i gummibåde padlede ind og foretog landgang på stranden under beskydning og eksplosioner. Denne del af konkurrencen var en begivenhed, der trak over 10.000 tilskuere til.

Ugen bød desuden på forhindringsløb i jeep, nedkæmpning af mål, mens holdene blev beskudt med paintball-geværer, nedfiring over en flod ved et vandfald, håndgranatkast, førstehjælp, planlægning af korrekt sprængning af en bro og rekognoscering.

Den danske patrulje sluttede på en 16. plads. To deltagere kom fra Det fynske Patruljekompagni, to fra Hærhjemmeværnskompagni Sønderborg samt to fra henholdsvis Hærhjemmeværnskompagni Haderslev Nord og Frøslev.

Der var 28 hold til start, og 25 gennemførte konkurrencen.

Af Ole Grosen

Foto: Claus Beek

Marinehjemmeværnsfartøjer på vej mod dansk havn efter otte dages øvelse med polske kolleger i Østersøen.

Sommerens udlandstogter

Mange flotiller har tradition for i løbet af sommeren at besøge venskabsbyer i lande, der grænser op til Danmark. Togterne bliver brugt til at vedligeholde samarbejde og venskaber på det internationale plan og finder nogle gange sted i forbindelse med øvelser.

Men togterne handler nok så meget også om, at besætningsmedlemmerne om bord lærer hinanden bedre at kende, end der er lejlighed til på de kortere, daglige opgaver og øvelser i hjemlige vande.

Således brugte fire flotiller fra Køge, Holmen, Avedøre og Dragør en sommeruge til at holde øvelse med polske kolleger i Østersøen i forbindelse med en visit i byen Gdynia.

Andre flotiller under Marinehjemmeværnsdistrikt Øst fra Rødby, Vordingborg, Korsør og Kalundborg har besøgt tyske havnebyer som Burg, Kiel, Heiligenhafen og Rostock.

Også flotiller fra Marinehjemmeværnsdistrikt Vest har været på Tysklands-ture til Wilhelmshaven, Rendsburg og Helgoland. Andre har besøgt norske Tønsberg samt svenske Uddevalla og Falkenberg. Marinehjemmeværnets nyeste fartøj Fænø, der til daglig har hjemme i Frederikshavn, krydsede Kattegat for at aflægge besøg i Göteborg.

Af Ole Grosen

FORSVARSAKADEMIET

LEGATER

Forsvarsakademiet bestyrer to fonde, der kan søges af personer med tilknytning til forsvaret:

DEN OVERORDENTLIGE INVALIDEFONDS LEGAT:

Legatet kan søges af:

- Personel i forsvaret og Beredskabsstyrelsen, der er kommet til skade i tjenesten.
- Efterladte pårørende til ovennævnte grupper samt pårørende til personel omkommet i tjeneste.
- Civile, som er blevet kvæstet i krig, og deres efterladte.

FORSVARETS VELFÆRDSFOND:

Legatet kan søges af:

- Tjenestegørende, hjemsendt eller afskediget personel i forsvaret. Pårørende eller efterladte til disse kan også komme i betragtning. Fondsbestyrelsen afgør, om fondens ydelser desuden kan tildeles personel af Hjemmeværnet og Beredskabsstyrelsen.

Uddeling kan ske på følgende grundlag:

- a) Hvor der ikke er mulighed for tilstrækkelig hjælp fra offentlige midler eller legatmidler.
- b) Hvor øjeblikkelig ydelse af økonomisk hjælp skønnes at være af væsentlig betydning.

SÅDAN SØGER DU:

Du kan kontakte socialrådgiveren på dit lokale tjenestested. Hvis du ikke er i tjeneste, kan du rekvirere ansøgningsskemaet hos:

FORSVARSAKADEMIET

Fakultet for Militærpsykologi, Ledelse og Pædagogik
 Socialsektionen
 Postboks 2521
 Ryvangs Allé 1
 2100 København Ø
 eller på telefon 39 15 13 00
 e-mail: ssek-02@fak.dk

Slanket administration

I september har underafdelinger og distrikter fået tilsendt spørgeskemaer, der skal bruges til at undersøge, i hvor høj grad og hvordan de frivillige i hjemmeværnet bliver belastet af det administrative arbejde.

Spørgeskemaet indeholdt 43 spørgsmål, som var opdelt på udvalgte fokusområder og tog udgangspunkt i den daglige planlægning og drift af hjemmeværnets virksomhed.

Formålet med undersøgelsen, som havde svarfrist 1. oktober, er at lette den administrative byrde i hjemmeværnet. Til det formål er der nedsat en projektgruppe, som både tæller repræsentanter for de frivillige i landsrådet, de ansatte på distriktsniveau og Forsvarets Interne Revision.

I oktober skal projektgruppen på baggrund af besvarelserne komme med forslag til ændringer i den administrative byrde, samt hvordan forslagene bør prioriteres, herunder hvilke løsninger der kan foretages på henholdsvis kort og lang sigt.

Det foreløbige resultat af projektgruppens arbejde bliver fremlagt på landsrådsmødet 2.-4. november, hvor deltagerne får mulighed for at kommentere løsningsforslagene. Herefter arbejder projektgruppen videre med forslagene inden den endelige fremlæggelse af resultaterne ved det første landsrådsmøde i 2008.

Af Jakob Eberhardt

Travle sommer måneder

Hjemmeværnet har ikke ligget på den lade side i sommer, hvor der mange steder har været brug for civil hjælp til samfundet.

I syv timer trak Jupiter flydespærringer omkring en olieforurening i Jammersbugten syd for Hirtshals. Fartøjet fra Marinehjemmeflåde 121 Hanstholm arbejdede sammen med søværnets skib Søløven, inden Marie Miljø kom til og sugede den indsamlede olie op fra havets overflade.

Både hær- og marinehjemmeflåde brugte mandskab og mange timer på at finde liget af en 27-årig mand, der var druknet i farvandet mellem Ærø og Langeland. Det samme var tilfældet med eftersøgningen af det myrdede ægtepar fra Strynø.

Denne sommer har desuden budt på flere razziaer til søs, hvor marinehjemmeflåde sejlede politiet ud til speedbåde og lystsejlere omkring Fyn og ud for Nordsjælland. Erfaringer fra tidligere viser, at rundt regnet hver femte bådfører har problemer med at overholde

loven, når det drejer sig om hastighed, sikkerhedsudstyr eller alkohol i blodet.

Foruden adskillige opgaver med at regulere trafik over hele landet, har politihjemmeflåde i sommer bevogtet gerningssteder ved Rødby og Toreby på Lolland samt på Fyn.

I begyndelsen af juli bevogtede hjemmeflåde det oversvømmede og evakuerede villakvarter Godsparken i Greve. Her stod hjemmefladesoldaterne for adgangskontrol, så ingen med tyvagtige hensigter fik adgang til det affolkede område.

Mindst tre gange deltog hærhjemmeflåde på Sjælland i eftersøgningen af demente personer, der havde forladt deres bopæl. En af gangene var, da en 80-årig mand var forsvundet fra Aagerup. Han blev lokaliseret af fly fra de flyvende delinger kun en halv time efter, flyet lettede fra Roskilde Lufthavn. På landjorden deltog samtidig 55 hjemmefladesoldater med otte køretøjer i eftersøgningen.

Af Ole Grosen

← Dorthe Emilie Røssell:
"Jeg brød et løfte".
Roskilde Bogcafé
(Arild Batzer). 128 sider, ill.
Pris kr. 158.00.

Jeg brød et løfte

Besættelsestiden i Danmark set med en seks - 11-årig piges øjne.

BENT SØRENSEN

Bogens omslag med et meget sødt portræt af forfatteren som barn tegnet af Svend Otto S. signalerer en typisk lille pigebog. Den handler imidlertid om grumme ting.

Ideen om en fortælling for børn om, hvordan børn oplevede besættelsestiden med beskrivelse af hverdagens fortrædeligheder, luftalarmer, de grimme tyskere, skolegangen, familielivet og så videre er alle tiders og ville være egnet til anvendelse i skolerne.

Forfatteren skulle dog være forblevet ved den side af sagen, for man kommer ikke så langt ind i bogen, før troværdigheden bliver rystet en smule. Forfatteren skriver i et såkaldt "Efterord" at "bogen er en beretning om et barns grumme oplevelser i et besat land. Noget er fiktion, det meste erindring."

Her svigtes læserne, for hvad skal de tro? Har hun virkelig oplevet det, som hun beskriver, eller er det halve eller det hele opdigtet? Det havde pyntet med et noteapparat, som skelnede skæg fra snot.

Anmelderen efterlades ikke i tvivl om, at forfatterens far har haft tilknytning til modstandsbevægelsen. Det er til gengæld halvsvært at fæste lid til alle beretningerne om den seks - 11-årige piges indsats i kampen mod

besættelsesmagten.

Hun har angiveligt fragtet våben og illegale blade i sin dukkevogn. Hun har været indblandet i at gemme våben og andet på loftet i den ejendom, hvor familien boede (en ejendom som jævnligt havde besøg af Gestapo) og set sin far i tysk uniform.

Hun var også den, der måtte drage rundt og hente jødiske borgere til indkvartering i hjemmet med henblik på videre transport til Sverige. Da faren, som til overmål underviste hende i pistolbrug, blev arresteret, blev hun selv afhentet af Gestapo til afhøring hos en af tidens største naziforbrydere, Birkedal, som udsatte hende for alskens trusler. Og endelig overværede hun tilfældigt likvidering af en utro fra farens modstandsgruppe. Til fuldkommenhed mellemlemlandede også en faldskærmsoldat i Østerbro-lejligheden.

Hvis historien om faren og den lille pige vitterlig holder vand, må inddragningen af hans mindreårige datter betegnes som total ansvarsløs både over for barnet, men i høj grad også over for kammeraterne i gruppen.

Det skæmmer selvfølgelig fortællingen, at forfatteren ikke har rigtig styr på de mest kendte af besættelsestidens begivenheder som samarbejdspolitikens sammenbrud 29. august 1943, jødeaktionen 1. oktober 1943 og interneringen af politiet 19. september 1944.

Konklusionen må derfor blive, at den i øvrigt ikke uspændende skrøne må blive stående som sådan.

← Erik Haaest: Hipofolk.
Forlaget "documentas",
288 sider. Ill. Indb.
Pris kr. 299.00.

22 landsforrædere

En bog om den under Danmarks besættelse aktive nazistiske terrorgruppe, den såkaldte "Lorenzen-bande", og 22 af dens medlemmer.

BENT SØRENSEN

Takket være det danske retssamfunds og modstandsbevægelsens håndtering af det vanskelige landssvigerspørgsmål baseret på de kontroversielle love med tilbagevirkende kraft slap den på omslaget viste Knud Peder Lomholt-Pedersen fra lynchning på offentlig gade, som det skete andre steder i Europa.

Dette fremhæves for at tage forfatterens handske op. Han lader skinne igennem, at han som mange andre ikke sympatiserer med måden retsopgøret blev gennemført på, men heller ikke han påviser brugbare alternativer. Dette problem har været diskuteret mange gange siden besættelsens ophør.

Nærværende anmelder skal ikke lægge skjul på at være tilhænger af den modsatte opfattelse, nemlig at retsopgøret sparede os for det, der kaldtes "Franske tilstande" eller "De lange knives nat".

Man regnede i Frankrig med, at cirka 6.000 kollaboratører blev myrdet før befrielsen og 4.000 efter, foruden den uskønne skarpe forfølgelse af kvinder med romantiske bånd til Værnemagten.

Bogen er systematisk bygget op omkring 20 cases, som er en gennemgang af skæbner for 20

af medlemmerne af den såkaldte Lorenzen-gruppe. Det var en specialgruppe relateret til HIPO (Hilfspolizei), der som støtte til besættelsesmagtens undertrykkelsesapparat pinte og myrdede landsmænd, der havde sat sig op mod nazismen. Forfatteren gennemgår metodisk både deres baggrund, deres ugeringer og deres skæbne, hvad enten den sluttede foran 10 politirifler eller mange år efter deres tidlige benådning i halvtresserne.

Når der her skrives 20 medlemmer, skal det bemærkes, at forfatteren har undladt at behandle de to hovedpersoner nemlig gruppelederen Jørgen Lorenzen og hans medsammensvorne, kæreste og hustru Anna Lorenzen, født Lund.

Jørgen Lorenzen blev som tre andre af gruppen henrettet, hvilken skæbne også var tiltænkt Anna Lorenzen, som dog fik ændret sin straf til livsvarigt fængsel (med løsladelse i 1956). Det er en klar mangel i bogen, at man ikke har medtaget de to hovedpersoner, hvilket ifølge forfatteren skyldes, at de tos skæbne vil blive behandlet i selvstændige bøger.

Forfatteren kommer selvfølgelig også omkring besættelsestidens særprægede fænomener og leverer en udmærket redegørelse for, hvordan landsforræderne i HIPO organiserede sig og opererede. Det er svært at mobilisere bare en anelse sympati for de beskrevne personer, mens man godt kan have lidt ondt af de af deres nære pårørende, som er ubelastede i forhold til de udførte ugeringer.

Generalmajor S. E. Johnstad-Møllers Fond

Regnskab for 2006

RESULTATOPGØRELSE FOR ÅRET 2006

Indtægter	
Renteindtægter	10.106
Skattepligtig kursgevinst ved udrækning af obligationer	482
Indtægter i alt	10.588
Udgifter	
Administrationsudgifter	2.657
Revisorhonorar	3.075
Mødeudgifter	244
Repræsentation	505
Udgifter i alt	6.481
Resultat før uddelinger	4.107
Årets uddelinger:	
Jens Chr. Hansen, Viby J.	6.000
Kim Romdrup Klausen, Aalborg	6.000
PolitiHjemmeværnskompagni, Rønne	5.000
Majid T. Zakaria, Lyngby	6.000
Uddelinger i alt	23.000
Resultat før skat	-18.893
Indkomstskat	-
ÅRETS RESULTAT (underskud)	-18.893

BALANCE PR. 31. DECEMBER 2006

AKTIVER	
Bundne aktiver:	
Obligationsbeholdning	198.196
Mellemregning med disponible aktiver	-5.634
Likvide beholdninger	46.817
Bundne aktiver i alt	239.379
Disponible aktiver	
Mellemregning med bundne aktiver	5.634
Disponible aktiver i alt	5.634
AKTIVER I ALT	245.013
PASSIVER	
Egenkapital	241.938
Skyldige beløb	3.075
PASSIVER I ALT	245.013

Foranstående regnskab er i overensstemmelse med fondens bogholderi med tilhørende bilag, som vi har revideret.
De opførte beholdningers tilstedeværelse er konstateret.

København, 30. marts 2007
Nejstgaard & Vetlov
Statsautoriseret Revisionsaktieselskab

I bestyrelsen:
M.K. Sørensen, formand, K. Bæk, Birgit Munch Wissum, Anders Holde

Hjemmeværnsfonden

Regnskab for 2006

RESULTATOPGØRELSE FOR ÅRET 2006

Indtægter:	
Renteindtægter	72.490
Skattepligtig kursgevinst ved udræk af obligationer	8.223
Indtægter i alt	80.713
Udgifter:	
Administrationsvederlag	8.000
Kontorhold, telefon og kørsel	4.011
Revisionshonorar	7.250
Mødeudgifter	4.938
Gaver	752
Udgifter i alt	24.951
Resultat før uddelinger	55.762
Årets uddelinger:	
Jens Chr. Hansen, Viby J.	10.000
Kim R. Klausen, Aalborg	10.000
Majid Tim Zakaria, Lyngby	10.000
Uddelinger i alt	30.000
Hensat til uddelinger i tidligere år	0
Resultat før skat	25.762
Indkomstskat	5.371
ÅRETS RESULTAT	20.391

Der fordeles således:

Henlagt til bunden egenkapital	5.098
Overført til disponibel egenkapital	15.293
	20.391

BALANCE PR. 31. DECEMBER 2006

AKTIVER	
Bundne aktiver:	
Obligationsbeholdning	1.794.108
Mellemregning med disponible aktiver	-485.094
Likvide beholdninger	98.941
Bundne aktiver i alt	1.407.955
Disponible aktiver:	
Mellemregning med bundne aktiver	485.094
Disponible aktiver i alt	485.094
AKTIVER I ALT	1.893.049
PASSIVER	
Egenkapital	1.866.262
Skyldige beløb	26.787
PASSIVER I ALT	1.893.049

Foranstående regnskab er i overensstemmelse med fondens bogholderi med tilhørende bilag, som vi har revideret.
De opførte beholdningers tilstedeværelse er konstateret.

København, 18. april 2007
Nejstgaard & Vetlov
Statsautoriseret Revisionsaktieselskab

I bestyrelsen:
Ulrik Kragh, formand, Georg Ferdinandsen, Aase Schioldan, Knud Sander, Henrik Holten, Benny Sørensen, Jette Nielsen

Tattoo-legatet

Hjemmeværnspersonel såvel frivilligt som fast vil - jævnfør fundatsen for Tattoo-legatet - kunne komme i betragtning ved uddeling af dettes renter.

Legatets renter uddeles til personer, der under tjeneste som befalingsmand eller menig i det danske forsvar er blevet (i) invaliderede, (ii) enker, (iii) personer,

der har levet et ægteskabslignende forhold med ovennævnte kategori af personer, som er omkommet i tjeneste og (iv) uforsørgede børn efter de ovenfor nævnte personer.

Ansøgning om at komme i betragtning ved legatets uddeling kan kun ske på skema mærket 2007 og må være at-

testeret og stemplet af en offentlig myndighed (militær enhed, befalingsmand, kommunekontor el. lign.) og indsendt inden den 18. oktober 2007.

Skema til ansøgning om legatet kan rekvireres hos British Import Union, Børsbygningen, 1217 København K, ved fremsendelse af frankeret svarkuvert.

Kontortid tirsdag til torsdag kl. 15.30 - 17.00.

Eventuelle spørgsmål og yderligere oplysninger kan fås fra hjemmeværnets repræsentant, kaptajn Søren Ib Cruys-Bagge, tlf. 46 19 12 70.

Krydsord

3	MØBEL- DEL	PLANTER FREM- MEDE		BIORD	GRUPPE ENS BÆRE- REKVISIT		EMBAL- LAGE BY
SPISE STÆDIG FYR FORK.							
				FORK. GL. ORD			DRIK
BI KLÆGT					BINDE- ORD SANG		
TONE VED- BLIVER ENS			YDRE MÆRKE				FRANSK GADE
				HÆFTE			UJÆVN
SKYDE DRIKKE							

Konkurrence

Hvis du har brugt lidt tid til at læse HJV magasinet, skulle det ikke være vanskeligt for dig at svare på nedenstående spørgsmål.

Blandt de, der svarer rigtigt på alle spørgsmålene, trækker vi lod om to smarte hjemmeværnsure, der findes i både en dame- og en herremodel.

Spørgsmål:

- 1 Hvor mange besøgende mener Hærhjemmeværnsdistrikt Sydvestjylland, der var til eventen i Esbjerg 25. august?
- 2 Hvad har Hjemmeværnsskolen sendt ud til deltagerne på Alment Befalingsmandskursus modul 1 inden kursets start?
- 3 Hvilke kurser henvendt til distriktslægerne vil Hjemmeværnsskolen oprette i dette efterår?
- 4 Hvilken placering fik hjemmeværnets patruljehold ved Erna Raid?
- 5 Hvad arbejder Stella Dølling som i det civile liv?
- 6 Hvilken totalforsvarsregion har udviklet call center-konceptet?

Send dine svar til HJV magasinet, Hjemmeværnskommandoen, Kastellet 82, 2100 København Ø – eller på e-mail til hjvbl@hjv.dk senest 29. oktober.

God fornøjelse

Sudoku

3		5				2		7
			7		3			
	4	6				5	8	
	3		1		9		6	
			2		7			
	8		4		5		9	
	2	1				6	3	
			8		6			
6		4				8		1

© & Distribution: www.knightfeatures.com/www.pib.dk sud_ssp015.tif

Vinderne af konkurrencen i HJV magasinet 2/07 blev:

Jens Wivegård
Nygårds Plads 8, 12.th
2605 Brøndby

John Blomkvist
Vandbækvej 55
Uggeluse
8900 Randers

www.o2h.dk
(oskar - to - hotel)

NAVNEMÆRKER
2 LINJER

NAVNEMÆRKER

NAVNEMÆRKER

NAVNEMÆRKER

56 44 70 70

Udstyr: www.HuntersHouse.dk

Nyt våbenfirma:
www.dk-arms.com

 DK ARMS

Søges: Containere og andet fra modstandsbevægelsen samt tyske ting fra WWII.
Kontant afregning eller bytte.
Mail: per@dk-arms.com Mobil: 2234 2210

Frømandenes Specialstøvler
NYHEDER

Deer Hunter Kr. 1999

Desert TFX Kr. 1599

Fort Lewis Kr. 2799

Med GORE-TEX®

VI SENDER OGSÅ TIL FELTPOSTADRESSE

www.e-sko.dk Amagerbrogade 53. Køb direkte på nettet. 10% bonus. Portofri. Returret.

Få udrustning fra dag til dag

Bl.a. i dansk camouflage Bøllehat, 35 og 75 L. Rygsække, Camelbag til vand.

M84 org. Skjorter lang & kort ærme, Støvler, Skudsikre veste - og 3.000 andre ting

Se: www.armyvarer.dk

ARMY-VARER
Nr. Alle 26-28 • 5610 Assens • Tlf. 64 71 15 05 • www.armyvarer.dk

Klik ind på hvjv.dk og læs mere om hjemmeværnet

NAVNEMÆRKER

Grøn bændel/sort tekst
4 stk. på velcro

Broderede kr. 90,-

Kan bestilles skriftligt ell. email: fjeldsted@aars.dk

Send check ell. indbetal på konto 9217-1754129561

AARS BRODERI
Hans Egedes Vej 69
Tlf. 25 53 29 74

KONGELIG HOFLEVERENDØR

M. W. Mørch & Søn's Eftf. ApS.

DANSKE OG UDENLANDSKE
ORDENSBAAND

MINIATUREORDNER
MEDALJER
SLØJFER . ROSETTER

PEDER SKRAMS GADE 3 . 1054 KØBENHAVN K
TEL. & FAX: 33 12 82 53
E-MAIL: MWM@MWMORCH.DK
WWW.ORDENSBAND.DK

FENIX

MAGLITE

VICTORINOX **LEATHERMAN**

www.XTRAGREJ.dk
KVALITET FOR DEN KRÆSNE

Cobra **TACBEAR** **TOPCOM**

OTC **NFM**

Altid faste lave priser - 24 timer i døgnet

Hjemmeværns-radioer

Niros TRX100/400
128 kanaler. Prisbillig
Inkl Bordlader.
Li-Ion Batteri
Kr. 1496,-
+ moms og kodning (å kr. 425,-)

Motorola CP040
4 Kanaler. Robust
Super lyd kvalitet. Li-Ion
Batteri. Inkl. Bordlader
Kr. 2.496,-
+ moms og kodning (å kr. 425,-)

Kit: 6 stk radioer, 1 stk 6-pladslader, kodning = kr. 19.996,- + moms

LMR Radiosystemer A/S
Esbjerg, Aabenraa, Odense, Århus og København
salg@lrm.eu • www.lrm.eu
Telefon 7033 1515

LMR
RADIOSYSTEMER A/S

www.lmr.eu

~~Afsender:
PortoService ApS
Postboks 3490
6490 Pandrup~~

INF-WEAR.dk

Pris: Kr. 499,-

Klar til kamp mod Kong Vinter?

Termo fleece vinter kampsjorte, der kan anvendes alene eller i kombination med XGO's Phase 1 og 3 t-shirts. Du kan dermed sammensætte din undermundering i forhold til vejrliget. Du opnår hermed den ultimative kuldebeskyttelse og bevarer samtidig den svedtransperende effekt.

Dine øjne de skal se...

Ingen ønsker at miste synet - du kan derfor nu udruste dig selv med et par SAWFLY fragmentationsbriller, hvor glasset kan modstå et direkte skud fra et haglgevær fra 5 meters afstand. Glassene kan udskiftes efter behov og opgavetype - indendørs/nat, til brug i svag belysning eller som solbriller.

Fragmentationsbrillen er udviklet direkte til militært brug og giver den bedste komfort i felten og verdens bedste øjnbeskyttelse.

Pris: Kr. 799,-

Supplér eller opgradér din personlige udrustning!

Salg af professionelt udstyr og udrustning til soldater i dansk forsvar - nationalt og internationalt

Shemagh
Halstørklæde
Pris: Kr. 65,-

NFM Odin 42L
Specialist rygsæk
Pris: Kr. 2.395,-

Tegnebog M/84
ID-kort på bagsiden
Pris: Kr. 80,-

All-weather startsæt
Kuglepen - blok - cover
Pris: Kr. 150,- (176,-)

Mødemappe
Pris: Kr. 225,-

Støttesløjfe, magnetisk
Se mere på inf-wear.dk
Pris: Kr. 35,-